

תוכן עניינים

תוכן

3.....	המערכת החשבונאית- סיכום 2014
3.....	התהליך החשבונאי:
3.....	תקופה חשבונאית:
5.....	הדוחות הכספיים- סיכום 2014
5.....	מאזן
10.....	דו"ח רווח והפסד
13.....	הרישום החשבונאי- סיכום 2014
13.....	אופן רישום פקודות יומן
14.....	שלב המיון
16.....	שלבים לרישום פקודות יומן
18.....	נכסים - סיכום 2012
18.....	נכסים שוטפים -
18.....	נכסים בלתי שוטפים -
20.....	הון עצמי
21.....	דו"ח רווח והפסד
26.....	הרישום החשבונאי
30.....	שטרות- סיכום 2014
31.....	מאזן בוחן
33.....	חתך- סיכום 2014
34.....	הבדל בין מאזן בוחן למאזן רגיל
35.....	התאמת יתרות- סיכום 2014
35.....	התאמת בנקים (עו"ש)
37.....	התאמת בנקים- סיכום 2012
37.....	התאמת יתרות
37.....	תהליך התאמת בנק:
39.....	חומ"ס- סיכום 2014
40.....	הטיפול החשבונאי בחובות אבודים ומסופקים
42.....	גיול לקוחות
43.....	חומ"ס - חובות מסופקים ואבודים- סיכום 2012
45.....	הגישה הספציפית
48.....	גישה אמדנית
50.....	גישה משולבת ספציפית + אמדנית

שם הקורס: המערכת החשבונאית שם המרצה: ליאורן פאנצ'בסקי מסכם: מיכאל אוחיון

54.....	רכוש קבוע- סיכום 2014
59.....	רכוש קבוע – סיכום 2012
61.....	אופן חישוב הוצאות הפחת התקופתיות
61.....	שיטות לחישוב פחת
63.....	מכירת רכוש קבוע
65.....	הון עצמי- סיכום 2013
66.....	הון מניות
67.....	שיפור והשבחה:
69.....	מלאי- סיכום 2014
69.....	הגישה התקופתית
69.....	מלאי תמידי
70.....	ספירת מלאי
71.....	מלאי איטי ומלאי מת
72.....	מלאי- סיכום 2012
72.....	גישה תקופתית
75.....	מלאי תמידי
77.....	ספירת מלאי (יחידות)
78.....	קביעת עלות המלאי במועדים שונים
82.....	קביעת ערך המלאי
83.....	מלאי איטי \ מלאי מת
84.....	הון עצמי

המערכת החשבונאית - סיכום 2014

אם אדם רוצה לקנות מניה- הוא מחליט עפ"י השוואה של דוחות כספיים של כמה חברות.

אם למשקיעים אין סמן לבצע את ההשוואות האלו, הוא לוקח יועץ השקעות שמחליט בשבילו איפה כדאי להשקיע.

מטרת החשבונאות- החשבונאות הינה התהליך החשבונאי המסתיים בהפקת דוחות כספיים שמטרתם לספק מידע לגורמים בתוך החברה ומחוצה לה.

התהליך החשבונאי:

התהליך החשבונאי מורכב מהשלבים הבאים:

שלב א'- זיהוי ומדידה- בשלב זה החברה תזכה עסקה כלכלית ותמדוד אותה.

שלב ב'- רישום שוטף- בשלב זה תרשום החברה פעולות (פקודות יומן) ע"מ לשקף את האירועים הכלכליים שזוהו במערכת הנהלת החשבונאות שלה.

שלב ג'- שלב המיון- בשלב זה המתרחש בסוף התקופה החשבונאית (שנה בחברות פרטיות ותקופה של רבעון בחברות ציבוריות) החברה ממיינת את הרישומים השופים משלב ב' לפי סוג חשבון.

שלב ד'- עריכת מאזן בוחן- בשלב זה החברה עורכת מאזן שנועד לוודא את תקינות הרישום והמיון ערב פרסום הדוחות הכספיים.

שלב ה'- ערכית דוחות כספיים ורישומים- בשלב זה עורכת החברה דוחות כספיים, חברות ציבוריות כל 3 חודשים (רבעון) חברות פרטיות בכל שנה, בנוסף חברות ציבוריות מחויבות לפרסם את הדוחות לציבור.

שלב ו'- שלב הניתוח- בשלב הניתוח ינתחו המשתמשים בדוחות הכספיים את המידע הכספי ע"מ לקבל החלטות כלכליות.

כל התהליכים נועדו בכדי לספק מידע לציבור כדי שבסופו של דבר יצליחו להחליט אם להשקיע לאלמוני שרוצה לקנות משהו מהחברה.

תקופה חשבונאית:

פרטית – לא נסחרת בבורסה - אני לא יכול להיות חלק מהחברה – תקופה חשבונאית של שנה, כל שנה צריכה להכין דוחות כספיים ולפרסם למס הכנסה.

ציבורית – תקופה חשבונאית 3 חודשים, חייבת לתת דוחות כספיים – מפרסמת כל 3 חודשים כיוון שיש חוק "חוק ניירות ערך" שבא לגונן עלינו, על ההשקעות שלנו משום שאנו צריכים להיות במעקב אחר ההשקעות שלנו.

יתרון של חברה ציבורית זה גיוס כספים.

דיבידנד- חלוקת רווחים לבעלי מניות

רו"ח חיצוני – מבקר את הדוחות

שם הקורס: המערכת החשבונאית שם המרצה: ליאורן פאנצ'בסקי מסכם: מיכאל אוהיון

רו"ח פנימי – חשב- מבצע את שלבים א'-ה'.

רו"ח פנימי בחברה מכין את הדוחות הכספיים ואז הרו"ח החיצוני מבקר את הדוחות ומאשר אותם.

אם הדוחות לא מאושרים, הרו"ח מציע לתקן אותם ואם החברה מסרבת אז הרו"ח נותן מכתב שהוא מסתייג ממה שרשום בדוחות הכספיים.

חברה בע"מ – חשבון במיוחד, שם משלה.

אני והחברה 2 גופים מפרדים לחלוטין, לחברה יש ת"ז משלה.

חייבים להוציא דוחות כספיים:

1. אם ספק לא בטוח שהחברה יציבה והאם כדאי לבצע איתה עסקה, היא לוקחת ערבות. אם החברה חייבת 100 ויש לה רק 80 אז בעל החברה יחזיר מכספו הפרטי.
2. לעלות מלכתחילה את המחיר של המוצר שאם החברה תיפול וחייבת כסף אז הספק הרוויח מלכתחילה.

עסק – עסק זה הבעלים עצמם אותו הגוף.

אם תובעים את העסק, תובעים את הבעלים ובאים לעכל לי את הדברים בבית.

מחויב להוציא דוח כספי פשוט.

יתרון- פחות פיקוח.

הדוחות הכספיים - סיכום 2014

דוח ראשון - מאזן (דוח על המצב הכספי)

דוח שני - דוח רווח והפסד (דוח על תוצאות הפעילות)

דוח שלישי - דוח תזרים מזומנים

דוח רביעי - דוח על השינויים בהון העצמי.

1. המאזן מציג את הנכסים של החברה, ההתחייבויות של החברה וההון העצמי של החברה ליום מוגדר.
כלומר, המאזן מהווה תמונת מצב פיננסית של החברה ביום מסוים.
2. דוח רווי והפסד מציג את הכנסות החברה, הוצאות החברה וכיוצא בכך.
את הרווח או ההפסד הנקי של החברה לתקופה מוגדרת (שנה או רבעון)

מאזן

נכס - נכס הוא משאב בהווה שצפוי להניב לחברה הטבות כלכליות בעתיד.

למשל: כסף מזומן, מלאי של סחורה, פיקדון בבנק, נדל"ן בבעלות החברה וכו'.

התחייבות - מחויבות בהווה של החברה אשר צפויה ליצור לחברה תזרים שלילי של הטבות כלכליות.

למשל: הלוואה שנלקחה מהבנק, חוב לספקים, צ'קים דחויים של החברה וכו'.

הון עצמי - עודף הנכסים של התחייבות החברה.

נכסים = התחייבויות + הון עצמי.

נכסים - מהו נכסף שוטף?

נכס שוטף הוא כל נכס שעונה על אחת מ-3 ההגדרות/ הקריטריונים הבאים:

- א. מדובר בנכס שצפוי להתממש בתוך 12 חודשים מיום עריכת המאזן.
- ב. מדובר בנכס שימומש כחלק מהמחזור התפעולי של החברה.
- ג. מזומן.

מהו נכס בלתי שוטף?

כל נכס שאינו עונה להגדרה של נכס שוטף.

מזומנים ושווי מזומנים

מזומנים:

למזומנים יכנסו הכספים המזומנים של החברה שנמצאים בקופת החברה או בחשבון העו"ש של החברה בבנק. כמו כן, למזומנים יכנסו צ'קים שהחברה קיבלה עם תאריך פירעון מידי.

שווי מזומנים:

כמו מזומן, שווי מזומנים אלו פריטים שמבחינה פורמלית הם אינם מזומן אך מבחינה מהותית הם מאוד דומים למזומן.

דוגמא: פיקדונות בבנק שעונים על שני הקריטריונים הבאים:

א. הפיקדונות הם לזמן קצר (נהוג לומר שלושה חודשים מיום ההפקדה).

ב. הפיקדונות הם חסרי סיכון.

שטל"ק/שטל"ג

שטל"ק - שטרות לקבל.

לסעיף שטל"ק יכנסו שטרות וצ'קים דחויים שקיבלה החברה ושמרה בקופתה.

שטל"ג - שטרות לגבייה.

לסעיף שטל"ג יכנסו שטרות וצ'קים דחויים שקיבלה החברה ומסרה אותם למשמורת וגבייה בבנק.

לקוחות בניכוי עתודה לחומ"ס

לקוחות: לסעיף לקוחות יכנסו חובות של לקוחות החברה בגין סחורה או שירותים המהווים את הפעילות העיקרית של החברה. כלומר, מדובר במצב בו החברה מכרה מלאי או סיפקה שירות ללקוח בתנאי אשראי מסחריים. לכן, נכון ליום המאזן קיים חוב של הלקוח כלפי החברה.

לניהול העסק:

עסק- < לדווח למס הכנסה.

חברה- < ההבדל המרכזי: עסק זה אינו לכל דבר.

לעומת זאת, חברה גוף אחד ואני הבעלים- גוף אחר. "אישיות משפטית נפרדת".

תמכור סיכון:

או לבקש ערבות מהחברה או להעלות את המחיר ליחידה וכך מצמצם את ההפסק במקרה שחברה פושטת רגל.

כשעסק נכשל זה נקרא "פשיטת רגל".

שם הקורס: המערכת החשבונאית שם המרצה: ליאורן פאנצ'בסקי מסכם: מיכאל אוהיון

כשחברה נכשלת זה נקרא "פירוק".

לקוחות - קנו באשראי, בעתיד נחשבים לחובות (שוטף+30 / שוטף+60).

עתודה לחומ"ס (חובות מסופקים), הפרשה לחומ"ס הוא חשבון הנמצא בביאור סעיף הלקוחות, חשבון זה משקף את סך חובות הלקוחות אשר החברה חוששת שבסופו של יום היא לא תצליח לגבות.

החברה צריכה לעקוב אחרי הלקוחות ובמקרה של חשש בנוגע להחזר החוב- יש להוריד את זה מסך החובות של הלקוחות-לקוחות נטו.

"חייבים אחרים"

חובות כלפי החברה נכון ליום המאזן לזמן קצר (מתחת ל12 חודשים), אשר אינם קשורים בפעילותה העיקרית.

כמו כן לסעיף זה יכנסו הלוואות שהחברה נתנה לזמן קצר (קרן הלוואה בלבד), למשל החברה שעוסקת במכירת טונות החליטה למכור את המכונה שאיתה היא אורזת את הטונות, המכירה נעשתה באשראי – החוב ילך ל"חובות אחרים", גם הלוואות עד 12 חודשים יכנסו לחייבים אחרים (רק הסכום ההתחלתי).

"השקעות אחרות"

לסעיף השקעות אחרות יכנסו השקעות לזמן קצר שביצעה החברה, למשל, השקעה במניות סחירות בבורסה, כמו כן, לעיתים תיכנס לסעיף קרן הלוואה לזמן קצר שנתנה החברה, אם המניות לא סחורות ומדובר בקנייה והשקעה לטווח ארוך- זה יימצא בבלתי שוטפים. בדרך כלל אין הבדל מהותי בין הלוואה ופיקדונות והם יכולים להיכנס להשקעות אחרות וחייבים אחרים.

"מלאי"

בסעיף מלאי תיכנס העלות של המלאי שקיים במחסני החברה ביום המאזן.

נכסים בלתי שוטפים-

"השקעות והלוואות לזמן ארוך"

מורכב מ-

1. השקעות- יכנסו השקעות החברה לזמן ארוך אשר המאפיין שלהם הוא הפקת רווח חד פעמי בעתיד.
דוגמאות- רכישת קרקע לצורך מכירתה בעתיד בסכום גבוה יותר, השקעה במניות לטווח ארוך.
2. הלוואות לזמן ארוך- הלוואות שהחברה נתנה לתקופה של מעל שנה (קרן בלבד).

"רכוש קבוע"

לסעיף רכוש קבוע יכנסו נכסים אשר נרכשו לטווח ארוך ומפיקים לחברה הכנסות או תועלת תמידית/ מחזורית.

דוגמאות- מכונות יצור, בניין משרדים שבו החברה משתמשת, בניין אותו החברה משכירה לצדדים אחרים, ציוד של החברה, ריהוט, כלי רכב, מחשבים.

בניכוי פחת שנצבר- מסך כל העלות של הרכוש הקבוע ננכה סכום שמשקף את ירידת הערך החשבונאית של הרכוש הקבוע כך שהרכוש הקבוע במאזן יוצג בנטו (ויצורף ביאור).

"נכסים בלתי מוחשיים"

לסעיף זה תיכנס העלות של הנכסים שאינם פיזיים, למשל- פטנט, זיכיון, מוניטין וכו'.
מה שיירשם זה העלות לחברה, ככל שמדובר בנכס בלתי מוחשי שפותח על ידי החברה הוא לא יופיע במאזן עקב קשיי אומדן.

"התחייבות שוטפת"

התחייבות בהווה שתגרום לתזרים שלילי.

התחייבות שעונה לאחת משתי ההגדרות הבאות:

- א. התחייבות צפויה להיות מסולקת בתוך 12 חודשים מיום המאזן.
- ב. התחייבות צפויה להיות מסולקת כחלק מהמחזור התפעולי של החברה.

"התחייבות בלתי שוטפת"

כל התחייבות שלא עונה על ההגדרה של התחייבות שוטפת.

"משיכת יתר מהבנק"

בסעיף זה תיכנס יתרת עו"ש שלילית (אוברדרפט).

"שטל"פ- שטרות לפירעון.

מדובר בשטרות/ צ'קים דחויים שנתנה החברה לצדדים אחרים.

"ספקים"

לסעיף ספקים יכנסו חובות החברה, נכון לתאריך המאזן בגין רכישות הקשורות בפעילותה העיקרית.

"זכאים אחרים"

לסעיף זה הוכנסו חובות של החברה נכון לתאריך המאזן שלא בגדר פעילותה העיקרית, למשל, חוב בגין רכישת מכונה באשראי בחברה שמכירת מכונות אינה פעילותה העיקרית. כמו כן, לזכאים אחרים יכנסו הלוואות שהחברה לוותה לזמן קצר.

"התחייבויות שאינן שוטפות"

אג"ח- אגרות חוב. הלוואה מהציבור לזמן ארוך.
"הלוואות לזמן ארוך" הלוואת החברה לקחה אשר מועד פירעונן הוא לאחר 12 חודשים מיום המאזן.

"הון עצמי"

לסעיפים הון מניות ופרמיה יכנסו כלל הסעיפים אשר הושקעו/ גויסו. כלומר, סעיף הון מניות ופרמיה סופג את התמורה כתוצאה מהנפקת מניות החברה לאורך חייה.

"עודפים" (יתרת הרווח)

עודפים מייצגים את יתרת הרווח נכון לתאריך המאזן אשר זמין לחלוקה. לבעלי המניות בדרך של דיבידנד (חלוקת רווחים ע"י החברה).
לסעיף העודפים תצטבר בכל תקופה יתרת הרווח אי ההפסד מדו"ח רווח והפסד.

הערות נוספות לגבי המאזן:

1. כל סעיף שנלמד במסגרת המאזן יקרא סעיף מאזני.
2. ביאורים- כל סעיף במאזן שמורכב מכמה חשבונות מהותיים ידרוש ביאיר. לסעיפים "מזומנים" ו"שווי מזומנים", "לקוחות", רכוש קבוע" ו"עודפים" תמיד יצורף ביאיר.
3. חשבונות מאזניים עם חשבונות מצטברים ולכן תמיד יתחילו ביתרת פתיחה אשר מהווה את יתרת הסגירה בסוף השנה הקודמת.

דו"ח רווח והפסד

דוח רווח והפסד הוא דוח תקופתי כלומר משקף את תוצאות החברה על פני תקופת זמן בשונה ממאזן שמספק תמונת מצב על החברה ביום מסוים.

הכנסה

הכנסה היא היווצרות של זכויות משפטיות בהווה לקבל הטבה כלכלית בעתיד (ללא קשר לשאלה האם עבר מזומן בעסקה)

הוצאה

היווצרות של מחויבות משפטית בהווה לשלם הטבה בעתיד
ככל שמדובר בדו"ח רווח והפסד "העתיד" הוא נקודת זמן מסוימת בתוך התקופה החשבונאית השוטפת

מכירות

לסעיף מכירות יכנסו כלל מכירות החברה באשראי או במזומן אשר התבצעו במהלך התקופה השוטפת וקשורים בפעילותה העיקרית

עלות המכירות

עלות המכירות מייצגת על עלות המוצרים שנמכרו בשנה השוטפת ע"י החברה
עלות המכירות מחושבת באופן עקיף באמצעות 3 חשבונות עזר:

1. מלאי פתיחה: ערך המלאי שמצוי במחסני החברה בתחילת השנה
2. קניות- עלות המוצרים שנרכשו במהלך התקופה השוטפת
3. מלאי סגירה- ערך מלאי החברה אשר מצוי במחסניה בסוף התקופה

מכירות – מס היחידות שנמכרו X המחיר לצרכן

סה"כ עלות המכירות- מספר היחידות שנמכרו X המחיר עלות לחברה

(כמה עלה לחברה כל יחידה שונה ממה שנמכרו)

דוגמא:

חברה בתחילת השנה היה לה 5 יחידות במחסן שעלו לה 2 שקלים ליחידה במהלך השנה החברה רכשה 100 יחידות נוספות בעלות של 2 שקלים ליחידה בסוף השנה קיימים במלאי החברה 80 יחידות ידוע שהמחיר לצרכן ליחידה הוא 5 שקלים נדרש:

- א. לחשב את מספר היחידות שנמכרו בתקופה
ב. לקבוע מה יהיו המכירות ועלות המכירות של החברה באותה שנה

מכירות – 125
עלות המכירות
מלאי פתיחה - 10
קניות – 200
מלאי סגירה – 160

רווח גולמי- הרווח הישיר ממכירת המוצרים לפני עלויות תפעוליות

הכנסות תפעוליות אחרות

לסעיף זה יכנסו הכנסות החברה מפריטים שאינם קשורים לפעילות העיקרית למשל: רווח ממכירת מכונה/ הכנסות שכירות מבניין שהחברה משכירה וכו'

הוצאות תפעוליות אחרות

לסעיף זה יכנסו הוצאות/הפסדים בעלי אופי חד פעמי למשל: הפסד ממכירת מכונה, הפסד ממכירת מניות..

הוצאות מכירה

לסעיף הוצאות מכירה יכנסו הוצאות שוטפות של החברה (שאינן חד פעמיות) הקשורות בתהליך המכירה והשיווק של החברה למשל: הוצאות שכר לסוכני המכירות, הוצאות דלק לסוכנים, הוצאות שכירות בגין מחסן החברה וכו'

הוצאות הנהלה וכלליות

לסעיף זה יכנסו הוצאות שוטפות (שאינן חד פעמיות) הקשורות בתהליך הניהול של החברה למשל: הוצאות שכר מנהלים, הוצאות שיכורת של בניין הנהלה, הוצאות דלק של רכבה המנהלים.

רווח תפעולי

זה הרווח שמעיד על היעילות התפעולית של החברה מהרווח התפעולי מורידים את עלויות המימון נטו

עלויות מימון נטו מורכבות מחישוב של 2 סעיפים:

1. הכנסות מימון
כוללות את כלל הכנסות החברה מריבית על הלוואות שהחברה נתנה
2. הוצאות מימון
כוללות את כלל הוצאות הריבית בהן החברה נשאה על הלוואות שהחברה לקחה וכמובן את כל סוגי העמלות ששילמה החברה לבנקים

רווח לפני מיסים כל הכנסה
הרווח הכולל של החברה רגע לפני תשלום מס חברות (החל משנה 2014 = 26.5%)

הפסד/רווח נקי
מדובר ברווח או בהפסד נטו של החברה בתקופה השוטפת הרווח/הפסד יצטברו ליתרת העודפים במאזן

הערות כלליות

1. חשבון ששייך לדוח רווח והפסד נקרא חשבון תוצאתי
2. בדוח רווח והפסד נדרש ביאור לסעיף הוצאות הנהלה וכלליות וגם לסעיף הוצאות מכירה

הרישום החשבונאי - סיכום 2014

הרישום החשבונאי מתבצע במערכת הנהלת החשבונות של החברה ע"י רישום "פקודות יומן"

עקרונות ברישום פקודות יומן:

- א. פקודות יומן נרשמות באמצעות חשבונות החברה ולא באמצעות סעיפים
- ב. ברישום פקודות יומן הסכום של סך כל החשבונות שנרשמים בצד החובה שווה לסך כל החשובות שנרשמים בצד הזכות
- ג. סימנים טבעיים - סימן טבעי של נכס והוצאה חובה
סימן טבעי של התחייבות הכנסה והון עצמי - זכות

אופן רישום פקודות יומן

- א. יש לזהות ולנתח את האירוע הכלכלי ולמצוא לפחות שני חשבונות אותם למדנו שרלוונטיים לאירוע הכלכלי.
- ב. לגבי כל אחד מהחשבונות שמצאנו בסעיף 1 יש לבצע את הניתוח הבא:
 1. לקבוע האם מדובר בחשבון מאזני, כלומר חשבון ששייך למאזן או האם מדובר בחשבון תוצאתי, כלומר חשבון ששייך לדוח רווח והפסד
 2. יש לקבוע מה הסימן הטבעי של החשבון
 3. יש לקבוע האם כתוצאה מהאירוע הכלכלי ערך החשבון (בש"ח) גדול או קטן
- ג. יש לרשום פקודות יומן ע"פ הכלל הבא:
חשבון ירשם בצד של הסימן הטבעי שלו - במידה והוא גדל, לעומת זאת חשבון ירשם בצד ההופכי לסימן הטבעי שלו במידה והוא קטן

דוגמא

עסקה ראשונה

חברה רכשה 100 קופסאות טונה בעלות של 10 שקלים ליחידה
החברה שילמה במזומן דרך הקופה

עסקת רכישה/קנייה בסך 1000 שקל מהקופה

שלב א'

1. קניות - תוצאתי - חובה (סימן טבעי) - הוצאה - גדל
2. קופה - מאזני - סימן טבעי חובה (נכס) קטן

שלב ב'

ח קניות 1000

ז. קופה 1000

דוגמא 2

החברה מכרה 50 קופסות טונה בתמורה ל-20 שקלים ליחידה שהתקבלו ישירות לחשבון הבנק של החברה

עסקת מכירה בתמורה ל-1000 שקלים לעו"ש

1. מכירות – תוצאתי (רווח והפסד) – סימן טבעי זכות (הכנסה) – עולה
2. עו"ש – מאזני – סימן טבעי חובה (נכס) – עולה

ח. עו"ש 1000

ז. מכירות 1000

שלב המיון

בשלב המיון אשר מתרחש בסוף תקופה החברה ממיינת את החשבונות השונים באמצעות מה שנקרא חשבונות T / חשבונות קמץ

שלבי עבודה בחשבון T

- א. נמקם את יתרת הפתיחה של כל חשבון בצד של הסימן הטבעי שלו לחשבונות תוצאתיים לא תהיה יתרת פתיחה מאחר וחשבונות אלה מתאפסים בכל תקופה
- ב. נמקם את התנועות שהתרחשו בכל אחד מהחשבונות על בסיס פקודות היומן שנרשמו בתקופה
- ג. נחשב את יתרות הסגירה של כל חשבון באמצעות "פלאג נאמבר"
- ד. ככל שמדובר בחשבונות מאזניות יתרת הסגירה תהווה את יתרת הפתיחה של התקופה הבאה

דוגמא

ידוע שיתרת הפתיחה של חשבון הקופה ב-1/1/11 הוא ₪ 200

במהלך שנת 2011 התרחשו האירועים הבאים כנגד חשבון הקופה:

- החברה מכרה סחורה ללקוח בסך של 1000 ₪
- החברה שילמה הוצאות חשמל בסך 200 ₪.
- החברה שילמה שכר לעובדים בסך של 300 ₪.
- החברה רכשה סחורה מספק בסך של 800 ₪.
- החברה לוותה מהבנק 1500 ₪ לזמן ארוך

פקודות יומן וחשבון T לדוגמא

לרשום פקודות יומן ולערך חשבון T לחשבון הקופה

פקודה ראשונה
עסקת מכירה

ח. קופה 1000
ז. מכירות 1000

פקודה שניה
תשלום הוצאות חשמל

ח. הוצאות חשמל 200
ז. קופה 200

פקודה שלישית
ח. הוצאות שכר 300
ז. קופה 300

פקודה רביעית

ח. קניות 800
ז. קופה 800

פקודה חמישית

ח. קופה 1500
ז. הלוואה 1500

סימנים טבעיים

חובה (+)

הוצאות
נכסים

זכות (-)

הכנסות
התחייבויות
הון עצמי

- מזומן הוא סעיף במאזן- קופה (הכסף או ההמתאה להיום יושבים בקופה של החברה) ועו"ש (כסף שנמצא בחשבון נמצא בעו"ש) הם חשבונות שמרכיבים את סעיף זה
- לא עושים T לסעיפים בדוחות אלא לחשבונות
- חו"ז בעלים- חובה וזכות בעלים- החשבון הזה זוהי התחשבנות השוטפת של בעל העסק עם החברה עצמה "נכנס לתוך זכאים"- סעיף
- אשראי של לקוחות- זה אשרי מסחרי- נכנס "לקוחות"- סעיף

שלבים לרישום פקודות יומן

1. מזהה לפחות 2 חשבונות
 2. מחליט האם מאזני/תוצאתי
 3. מחליט מה הסימנים הטבעיים (חובה/זכות)
 4. מחליט האם החשבון גדל או קטן בעקבות אותה פעולה בחברה במקרה שיש ירידה הסימן הטבעי מתהפך
- אם מצוין חודש/ תקופה אחרת בשנה – יש להכפיל את הסכום
 - מאזן בוחן הוא רשימת מכולת של כל החשבונות, מאזן בוחן ליום מסוים מכיל את יתרת הסגירה/ תוצאה סופית של החשבונות T.

ניכיון שטרות

- מצב שבו החברה מוסרת צ'ק דחוי לבנק בתמורה לכסף המתקבל היום
- מאחר והבנק אינו עובד בחינם, סכום הכסף שיסכים לשלם יהיה בהכרח נמוך מהסכום שרשום על גבי הצ'ק
- על אף שהחברה קיבלה את הכסף במזומן לחברה עדיין קיימת מחויבות עבור הבנק שאם הלקוח לא יעביר את הכסף הבנק יגבה את הסכום הנקוב בצ'ק מהחברה

הוצאות ניכיון – עמלה + ריבית

פקודות יומן ממוריאליות-

- פקודה שנועדה להזכיר לחברה שלמרות שבספרים שלה לא מופיע השטר שנוכה, עדיין קיימת לחברה מחויבות לשלם את הסכום הנקוב בשטר במידה ולשטר לא יהיה כיסוי
- מאחר וזו פקודה ממוריאלית, אין לה השפעה בכלל על הדוחות הכספיים עצמם
- זאת אומרת שהחשבונות בפקודה לא יקבלו ביטוי בדוחות אלא רק בשלב עריכת חשבונות ה T
- פקודת יומן ממוריאלית תירשם בכל פעם שינוכה שטר בבנק וכאשר יגיע זמן הפירעון של השטר יש להפוך את הפקודה הממוריאלית

הסבת שטרות

- הסבת שטרות זה מצב שבו החברה משתמשת בשטר שקיבלה מלקוח על מנת לשלם באמצעותו לספק (גלגול צ'קים/ שטרות).

החזרות מלקוחות

מתנהג בדיוק באותו אופן כמו הנחות ללקוחות- כלומר- מדובר בחשבון תוצאתי סימן טבעי חובה אשר מופיע בביאור המכירות / מקטין את המכירות ברוטו באותה שנה

הנחות מספקים

הנחות מספקים זה חשבון עזר שמקטין את החשבון הקניית ברוטו

החשבון הוא חשבון תוצאתי בסימן טבעי זכות

חשבון החזרות לספקים- חשבון עזר אשר בדיוק כמו חשבון הנחות מספקים מקטין את חשבון הקניית ברוטו

מדובר בחשבון תוצאתי בסימן טבעי זכות

קניית = מס יחידות שנרכשו X מחיר עלות

מחיר עלות הוא המחיר הישיר ליחידה בתוספת עלויות ישירות נוספות המועמסות למחיר המוצר מאחר והן מהוות חלק מתהליך רכישתו

עלויות אלו יועמסו עד לנקודה בזמן שבו המלאי כשיר למכירה ללקוח

דוגמאות : עלות שחרור המלאי ממכס, עלות הובלה למחסן, הוצאות ביטוח עד לרגע שהנכס מגיע למחסן וכו'

נכסים - סיכום 2012

נכסים שוטפים –

מי נכנס תחת הגדרה זו:

מזו מנים ושווי מזו מנים - כלל המזומנים שנמצאים בקופת העסק או בחשבון העסק או בחשבון החברה בבנק. לסי' זה יכנסו גם

עו"ש. שווה מזומנים – כמו מזומן, וצריך לענות על הקריטריונים לעיל. דוג' לשווה מזו מן - מק"מ, צ'ק מזומן (התאריך הנקוב פיקדונות לזמן קצר (בד"כ עד 3 חודשים) שאינם נושאים בסיכון משמעותי ושניתן לפדות אותם במהירות. מדובר ב קופה +

על הצ'ק הוא של היום בו הוא מתקבל).

שט ל"ק – שטרות ל קבל - לסי' זה יכנסו שטרי חוב וצ'קים דחויים, אותם החברה קיבלה והחזיקה בקופתה.

שט ל"ג – שטרות לגבייה – לסי' זה יכנסו שטרות חוב או צ'קים דחויים שהחברה מסרה לגבייה בבנק.

לקוחות (בניכוי עתודה לחומ"ס) – לסי' זה יכנסו חובות הלקוחות השוטפים של החברה. כלומר, אותם אלה אשר רכשו סחורה מהחברה באשראי. מסי' זה ננכה את חובות הלקוחות אשר החברה מעריכה שקיים ספק (ולו הקטן ביותר) באשר ליכולת גביית החוב.

החובות נטו (כל החובות פחות החובות שיש לגביהם חשש). מה שיופיע במאזן – החובות נטו. מי שירצה מעבר לזה • ליד הלקוחות יופיע ביאור - בו נראה את הלקוחות ברוטו ואת ההפרשות לחומ"ס (חובות מסופקים). נראה גם את • לקוחות הם אנשים שקנו את הסחורה הרגילה שמוכרת החברה (אם אני מוכרת רדיו, לקוח זה מה שיקנה ממני רדיו).

יתסכל בביאור.

חייבים אחרים – לסי' זה יכנסו חובות לחברה של צדדים שאינם חייבים כסף בגין הפעילות העיקרית. למשל: מכירת מכונה באשראי מסחרי ע"י החברה, הלוואה לזמן קצר שהחברה נתנה.

השקעות אחרות (לזמן קצר) – לסי' זה יכנסו פיקדונות בבנקים לזמן קצר (כאלה שלא מוגדים כ-שוויים למזומנים), הלוואות לזמן קצר שהחברה נתנה, ניירות ירך סחירים (חברה שמשקיעה בבורסה וקונה ניירות קונה למעשה ניירות ערך סחירים).

מ לאי - עלות המלאי של החברה ביום המאזן (הפעילות העיקרית של החברה). מדובר על עלות מלאי – ולא על כמות (מסי')מהמלאי.

נכסים בלתי שוטפים –

מה נכנס תחת הגדרה זו?

השקעות והלוואות לטווח ארוך – נכסים לא תפעוליים. כלומר, נכסים שאינם משמשים את החברה בתהליך הפקת ההכנסה השוטף בין אם התהליך הוא עיקרי או תהליך לוואי, כל עוד הוא מחזורי. דוג' - השקעה בניירות ערך לזמן ארוך, הלוואות לזמן ארוך שהחברה נתנה, רכישת קרקע לשם הפקת רווח חד פעמי בעתיד וכו'.

• השקעות לטווח ארוך – כל השקעה שהיא לא תפעולית, שלא קורית כל הזמן. נכסים שלא מפיקים הכנסות קבועות – מחזוריות.

שם הקורס: המערכת החשבונאית שם המרצה: ליאורן פאנצ'בסקי מסכם: מיכאל אוהיון

רכוש קבוע – נכסים מוחשיים שנרכשו ע"י החברה ומשמשים אותה בהליך הפקת ההכנסה השוטפת \ מחזורית (בין אם מדובר בהכנסה עיקרית או בהכנסת לוואי שוטפת). דוג' - מפעל או מבנה משרדים בו החברה משתמשת, מכונות, ציוד, כלי רכב וכו'.

הרכוש הקבוע מוצג בעלותו ההיסטורית בניכוי פחת. מדובר בנכס שמפיק הכנסות שוטפות – הכנסות עיקריות או לוואי.

למשל, העסק שלי הוא למכירת טונה, אבל יש לי בניין ואני משכירה אותו – השכרת הבניין תיכנס תחת רכוש קבוע.

לרכוש קבוע יש פחת – הערך שלו יורד ויורד. מה שרואים במאזן זה את הערך של הנכס אחרי ירידת הערך (קנייתי ב-011 ואחרי שנתיים ירד ל-01, במאזן אני אראה את ה-01).

המחשה קטנה:

קרקע ומבנה – אפשר לעשות איתם 3 דברים: להשתמש, למכור, להשכיר.

אם קנייתי את הקרקע כדי למכור בעתיד – זה יכנס תחת השקעות.

אם קנייתי כדי להשכיר – רכוש קבוע.

אם קנייתי כדי להשתמש – רכוש קבוע (נכס בלתי שוטף, רכוש קבוע).

למשל: פטנטים, זכויות יוצרים, זיכיונות וסימני מסחר. נכסים אלה יוצגו בעלותם כאשר הם נרכשים ע"י החברה, ובכפוף נכס ים בלתי מוחשיים – לסי' זה יכנסו נכסים שאינם מוחשיים ואשר משמשים את החברה בתהליך הפקת ההכנסה המחזורי.

לחריגים לא יוצגו כלל וכלל כאשר פותחו ע"י החברה.

במהות הם כמו רכוש קבוע. ההבדל הוא שבנכסים הבלתי מוחשיים אי אפשר לגעת (וואלה?!).

- אם קנייתי פטנט כדי להחזיק אותו 5 שנים ואז למכור אותו ברווח – זה יהיה תחת השקעות טווח ארוך, ולא תחת סי' הנכסים הבלתי מוחשיים.

ה התחייבויות

התחייבויות שוטפות

התחייבות שתענה על 0 מ-3 ההגדרות הבאות:

1. ההתחייבות צפויה להיפרע תוך 01 חודשים מתאריך המאזן.
2. ההתחייבות צפויה להיפרע כחלק מהמחזור התפעולי הרגיל של החברה (משכורות, ספקים).
3. ההתחייבות מוחזקת לצרכי מסחר.

מה נכנס תחת ה התחייבות שוטפת?

משיכת יתר מבנקים – מינוס בבנק. עו"ש שלילי.

שם הקורס: המערכת החשבונאית שם המרצה: ליאורן פאנצ'בסקי מסכם: מיכאל אוהיון

שט ל"פ – שטרות לפירעון – לסי' זה יכנסו שטרות חוב וצ' קים דחויים שהחברה העניקה לצדדים אחרים ע"מ לשלם עבור נכס או שירות שרכשה.

ספקים – בסי' זה יכנסו חובות מצד ספקי החברה, אשר מהם רכשה החברה סחורה \ צרכה שירותים המהווים את הפעילות העיקרית של החברה (רכישות באשראי מסחרי). ספקים זה הצד השני של הלקוחות.

זכאים אחרים – חובות החברה לצדדים אחרים שלא בגין פעולתה העיקרית. למשל, חוב בגין רכישת מכונה באשראי (חברה שמכירת מכונות אינה פעולתה העיקרית), הלוואה לזמן קצר. (זכאים אחרים זה ההפרש).

חלויות שוטפות של הלוואות לזמן ארוך – מרכיב הקרן של הלוואה לזמן ארוך, אשר צפוי להיפרע בשנה הקרובה.

התחייבויות שאינן שוטפות – כל מה שלא נכנס להתחייבויות שוטפות.

הלוואות לזמן ארוך – לסי' זה יכנס מרכיב הקרן של הלוואה לזמן ארוך, אשר יפרע מעבר ל-01 חודשים מתאריך המאזן.

אג"ת – קרן הלוואה שהחברה לוקחת מהציבור.

הון עצמי

הון מניות – סי' זה מייצג את ערכן הנקוב של מניות החברה שהונפקו ונפרעו.

פרמיה - מייצגת את עודף התמורה ששולמה לחברה עבור מניותיהם על ערכן הנקוב.

- הנפקת מניות – אם החברה רוצה שיהיו בעלי מניות, היא צריכה להנפיק להם מניות. מי שרוצה מנייה ישלם כסף, לפי שווי החברה ולכן הוא יצבור את הרווח מדי תקופה. הרווח הזה הוא הרווח שזמין לבעלי המניות – אפשר להשקיע אותו (שזה לא צובר את הרווח או ההפסד שיש לנו? סי' עודפים במאזן. סי' זה במאזן לא מתאפס בכל שנה, הוא מראה התפתחות מיום הקמת בדו"ח רווח והפסד – הוא מתאפס. למה מדי תקופה הוא מתאפס? כי הוא מייצג רק תקופה – שנה או רבעון. מה בכל זאת סי' העודפים יופחתו דיבידנדים שחולקו לבעלי המניות. סי' זה מקשר בין המאזן לבין דו"ח רווח והפסד. מה שקורה מדי תקופה עודפים - סי' זה מייצג את ייתרת הרווח של החברה. סי' זה צובר מדי תקופה את הרווח או ההפסד הנקי מדו"ח רווח והפסד. מ -

אומר כלום - הכסף ימשיך לרוץ בעסק) או לחלק דיבידנד.

סי' העודפים אומר מה ייתרת הרווח של החברה – מה הרווחים של החברה. חוק החברות אומר – אפשר לקחת את הרווחים

ולהגיד שזה הרווח שהחברה הפיקה על ההשקעה של בעלי המניות ולהוציא דיבידנד לבעלי המניות – עד ייתרת העודפים.

יהיה ביאור ליד העודפים :

עודפים ייתרת פתיחה = רווחים שנשארו מהשנה שעברה ורואים אותם במאזן של השנה.

רווח \ הפסד נקי של השנה הנוכחית

דיבידנדים שהוכרזו בתקופה של שנת המאזן – זה יקטין את העודפים.

עודפים ייתרת סגירה – מה שיופיע במאזן – שזה סכום של שלושת הדברים לעיל.

*** ביאורים ל מאזן – עקרונית, בכל ס' במאזן אשר מורכב מיותר מחשבון אחד יש להצמיד ביאור. חריג לכך – אלה הסעיפים

השוטפים כמו ספקים, שטל"ק וכו'. לצרכי הקורס, יש 4 ביאורי חוב ה –

1. מזומנים ושווי מזומנים. צריך לכתוב עו"ש, קופה, פיקדון לזמן קצר ללא סיכון.
2. ביאור לקוחות. יש לקוחות ברוטו ולקוחות הפרשה לחומ"ס. ברוטו פחות הפרשה לחומ"ס נותן לקוחות נטו.
3. רכוש קבוע – רכוש קבוע עלות היסטורית פחות פחת נצבר = רכוש קבוע נטו.
4. ביאור עודפים.

ס' שנמצא במאזן = ס' מאזני.

דו"ח רווח והפסד

מתאר התפתחויות פיננסיות של החברה על פני תקופה. מה שאומר שדו"ח זה יתאפס מדי תקופה. דו"ח רווח והפסד מתחיל מאפס.

דו"ח רווח והפסד נערך על בסיס עקרון הצבירה. כלומר, הכנסות והוצאות ירשמו כאשר נוצרת לחברה זכות משפטית (במקרה של הכנסה) או מחויבות משפטית (במקרה של הוצאה), לקבל \ לתת הטבות כלכליות.

הכול לאו דווקא בקשר עם כניסת או יציאת מזומן. מה שרלוונטי לנו הן חובות וזכויות משפטיות – האם למישהו יש זכות כלפי לקבל ממני כסף או לא, האם יש לי חובה כפלי מישהו לקבל ממנו משהו, או לא.

כל חשבון ו- ס' שנכנס לדו"ח רווח והפסד נקרא ס' תוצאתי.

מרכיבים בסיסיים של דו"ח רווח והפסד

הכנסה והוצאה.

הכנסה – גידול בהון העצמי של החברה כתוצאה מעלייה בנכסים או ירידה בהתחייבויות. למשל: מכירות, הכנסות משירותים, ריבית שהחברה זכאית לה, דיבידנד שהחברה זכאית לו, רווח ממכירת השקעה ועוד. סימן טבעי של הכנסה – זכות.

הוצאה – קיטון בהון העצמי של החברה כתוצאה מירידה בנכסים או עלייה בהתחייבויות. דוג' להוצאות – רכישה של סחורה, הוצאות פרסום, שיווק, מחויבות לשלם ריבית או זכות לקבל ריבית, מחויבות לשלם על ניקון, מחויבות לשלם לעובדים בתמורה לעבודתם. סימן טבעי של הוצאה הוא חובה.

מכירות

לס' מכירות יכנסו הכנסות החברה מהפעילות העסקית העיקרית שלה בלבד (מחזור של חברה זה מכירות). חשבון מכירות מוצג בנטו בניכוי שני חשבונות:

1. הנחות ללקוחות.
2. החזרות מלקוחות.

המכירות על הדו"ח זה המכירות נטו. זה אומר שלס' מכירות יהיה ביאור:

מכירות ברוטו פחות הנחות ללקוחות פחות החזרות מלקוחות = מכירות נטו.

מכירות ברוטו = מס' היחידות שנמכרו * מחיר לצרכן (אדם מן היישוב – אדם בודד רגיל שבא לחנות).

עלות המכירות

מלאי פתיחה + קניות – מלאי סגירה = עלות המכירות.

עלות המכירות זה ס' שמייצג את העלות לחברה של היחידות שנמכרו בתקופה. ס' עלות המכירות מורכב משלושה תתי חשבונות:

1. מלאי פתיחה – עלות מלאי החברה בתחילת השנה \ תקופה.
 2. קניות - ס' שמייצג את רכישות המלאי בתקופה.
- מס' יחידות שנרכשו בתקופה * מחיר עלות.

הס' מוצג בנטו בניכוי שני חשבונות:

א. הנחות מספקים.

ב. החזרות לספקים.

חשבון קניות ברוטו יכלול בתוכו את המרכיבים הבאים:

א. עלות ישירה של המלאי שנרכש בתקופה.

ב. כל עלות נלוות הכרוכה בהכנת המלאי כך שיהיה כשיר למכירה ללקוח. למשל, עלות הובלה למחסן, עלות שחרור ממכס, עלויות קידוד וכו'.

שהתלוו עד שהמלאי הפך להיות כשיר למכירה. אם יש עלויות אחרי שהמלאי כבר כשיר (הובלה ללקוח) זה כבר לא בקניות המוצר למכירה. למשל, תשלומי מכס, הובלה למחסן לצרכי אחסון לפני מכירה. הקניות ברוטו כוללות את על העלויות כל עלות שהשקעת במלאי כדי שהוא יהיה כשיר למכירה – זה כולל גם את עלות המוצר וגם עלויות נלוות שמכשירות את לגבי הקניות ברוטו – בתוך המספר של הקניות ברוטו – לא לוקחים רק את העלות הישירה של היחידה, אלא גם עלויות נלוות.

3. מלאי סגירה - מייצג את עלות המלאי של החברה בסוף התקופה.

שם הקורס: המערכת החשבונאית שם המרצה: ליאורן פאנצ'בסקי מסכם: מיכאל אוהיון

עלות המכר = כמה עלה לי למכור את היחידות שמכרתי בתקופה. יש הקבלה בין ס' העלויות לס' עלות המכר לגבי עלות המלאי שרכשתי בתקופה זה הקניות. עלות המלאי שרכשתי בתקופה = קניות. עלות המכר היא לא עלות המלאי שרכשתי עלה לי למכור את היחידות שמכרתי בתקופה. עלות מכר לא אומרת מה עלות המלאי שרכשתי בתקופה – מה שיגיד לי את עלות המכר – מכרתי 011 יחידות לפי 01 ₪ ליחידה. המכירות שלי הן 0,111. ברור שזה לא הרווח מהמכירה. עלות מכר = כמה מס' היחידות.

עלות המכר = מס' יחידות שנמכרו בתקופה * מחיר עלות ליחידה לחברה.

עלות המכר נגזרת מהמכירות ומקבילה למכירות מבחינת היחידות.

מכירות פחות עלות מכירות = הרווח הגולמי

הרווח הגולמי נובע אך ורק מהמכירה והרכישה. חברה שיש לה הפסד גולמי, זה נוראי. למה יהיה הפסד גולמי? בגלל טעות בתמחיר.

שנת 1100, רכשה החברה 111 יחידות נוספות בעלות של 5 ₪. מלאי החברה ליום 01-1100-30 מורכב מ-01 יחידות. נדרש לחשב חברה הוקמה ב-01-0-0. נכון ל-0-0-1100 מלאי הפתיחה של החברה מכיל 51 יחידות שכל יחידה עלתה לחברה 5 ₪. במהלך

את הרווח הגולמי של החברה לשנת 1100, כאשר ידוע שהמחיר לצרכן של מוצר אחד הוא 01 ₪.

כדי להשלים את המכירות צריך לדעת:

מס' יחידות שמכרתי * מחיר לצרכן. מס' היחידות לא נתון לי בשאלה אבל אפשר לחשב: 180 = 250-70. מכרתי 001 יחידות.

$$180 \cdot 10 - 50 \cdot 5 + 200 \cdot 5 - 70 \cdot 5 = 1800 - 900 = 900$$

***אם המכירות הן אפס – הרווח הגולמי הוא אפס וכך גם עלות המכירות.

שנת 1101 – החברה לא רכשה סחורה בכלל, מלאי סגירה (מ.ס) ל-01-1101-30 הוא 1 יחידות. מהו הרווח הגולמי לשנת 1101?

$$250 \cdot 10 - 250 \cdot 5 - 0 = 2,500 - 1,250 = 1,250.$$

יש 4 סעיפים – שבמהות שלהם הם הוצאות והכנסות שאי אפשר להדביק למספר מוצרים מסוים – למשל, פרסום.

הוצאות מכירה - לסי' זה ייכנסו כלל ההוצאות שנגרמו בתהליך המכירה והשיווק של החברה (אחרי שהמוצר כשיר למכירה).

למשל – עלויות הובלה מהמחסן ללקוחות, עלויות פרסום, עלויות שכר לסוכני המכירות, הוצאות רכב, דלק וכו'.

הוצאות הנהלה וכלליות - יכללו את כלל ההוצאות שנגרמו בפעילות הנהלת החברה ופעילות הכללית. למשל, שכר מנהלים, שכר פקידי המנהלים, הוצאות רכב למנהלים – דלק, אחזקה וכו', הוצאות שקשורות לבניין המשרדים כמו חשמל ומים.

שני סוגים העלויות לעיל זקוקים לסיווג – נשאל האם זה קשור לפעילות הנהלת החברה או להוצאות מכירה.

הכנסות והוצאות תפעוליות אחרות - מדובר בהכנסות או הוצאות שנובעות מפעילות שהיא אינה הפעילות העיקרית של החברה.

מדובר בהוצאות שמהוות הפסד חד פעמי או בהכנסות שאינן הכנסות מפעילות העיקרית של החברה. דוג' להוצאות – הפסד ממכירת קרקע להשקעה, הפסד ממכירת רכוש קבוע, הפסד ממכירת ניירות ערך. דוג' להכנסות – רווח למכירת רכוש קבוע, רווח ממכירת מניות, הכנסות שכירות, הכנסות דיבידנד וכו'.

הוצאות שכירות – יכולות ללכת להוצאות מכירה או הוצאות הנהלה וכלליות. אם ההוצאות שכירות זה על המחסן – זה יהיה במכירה – כי זה מריח כמו חלק מהמכונות. אם זה הוצאות שכירה על בניין המשרדים זה יהיה בהנהלה וכלליות – כי זה מריח ככה.

סה"כ הוצאות תפעוליות – זה יוצא ב מינוס

רווח תפעולי = רווח גו למי פחות הוצאות תפעוליות

רווח שמצביע על היעילות התפעולית של החברה.

שיעור הרווח תפעולי = רווח תפעולי \ מכירות. זה בודק כמה נשאר בכיס על כל שקל של מכירה. שיעור רווח תפעולי הוא מדד ליעילות.

אנחנו רוצים רווח תפעולי כמה שיותר גבוה.

הכנסות והוצאות מימון – ס' פשוט בו נראה בד"כ הוצאות ריבית על הלוואות שהחברה לקחה + כל מה שקשור לבנקים.

הכנסות מימון זה הכנסות החברה מפעילות מימון של צדדים אחרים. למשל, הכנסות ריבית על הלוואה שהחברה נתנה, הכנסות ריבית על פיקדון וכו'.

הוצאות מימון – הוצאות שנובעות כתוצאה ממימון פעילות החברה. למשל, הוצאות ריבית על הלוואות שהחברה לקחה, עמלות לבנקים וכו'.

הכנסות מימון + הוצאות מימון = עלויות מימון נטו.

רווח תפעולי פחות עלויות מימון נטו = רווח לפני מיסים על הכנסה.

מיסים על הכנסה – הוצאה שמייצגת את מס החברות שמשולם על רווחי החברה.

הרווח הנקי – הרווח שבכל תקופה מצטבר לחשבון העודפים במאזן.

שיעור הרווח הנקי (לבדוק כמה נשאר לה אחרי כל שקל שהיא מוכרת, כולל הוצאות כשהולכים להשוות בין חברות משווים בין : שיעור רווח תפעולי (בודק יעילות תפעולית), שיעור רווח גולמי (הרווח הראשוני מימון ומיסים).

שם הקורס: המערכת החשבונאית שם המרצה: ליאורן פאנצ'בסקי מסכם: מיכאל אוהיון

ביאורים :

1. ס' עלות המכירות – מלאי פתיחה + קניות – מלאי סגירה. בתוך עלות המכירות יש לתת ביאור לקניות – יש קניות 0. ס' מכירות – תמיד יש ביאור. מהמכירות נוריד את ההנחות וההחזרות – ואז נגיע למכירות נטו.

ברוטו פחות החזרות לספקים פחות הנחות מספקים. מה שיופיע בדו"ח הן הקניות נטו.

א. הוצאות מכירה 3. ס' הכנסות והוצאות שונים :

ב. הוצאות הנהלה וכלליות

• הביאור יפרט את ההוצאות לסוגי הוצאות.

דוג' - חברה הוקמה ב01-0-0. מאז הקמתה אלו האירועים הכספיים שהתרחשו :

0. בשנת 1101 החברה שילמה k10 במזומן והיו לה הכנסות של 511. שנה אח"כ – החברה שילמה עוד k1 במזומן והיו

לה הכנסות של 111. בשנת 1101 החברה גבתה k15 במזומן והיו לה הוצאות של k4.

אם צריך לערוך בשנת 1101 דו"ח רווח והפסד ומאזן –

מאזן - ליום 30-01-1101 בו צריך לקבוע כמה מזומן יש לי. מיום הקמת החברה בודקים את תנועת המזומנים. למאזן לא נכנסות הוצאות והכנסות. מזומן הוא סוג של נכס ולכן נכנס למאזן. בודק מה היה עד היום.

שנת 1101 – מינוס k01

שנת 1100 - מינוס k1

שנת 1101 - פלוס k15

סה"כ - k4 מזומן.

דו"ח רווח והפסד – רלוונטי רק לשנה שבה אנחנו בודקים.

אין קשר הכרחי בין מזומן לבין הכנסות. זה שבשנת 1101 החברה גבתה k15 זה לא מתאים לדו"ח רווח והפסד.

שנת 1101 – החברה גבתה 05 והיו לה הוצאות של 5.

ההבדל – מאזן הוא ס' מאזני נצבר, דו"ח רווח והפסד הוא תקופתי, לא נצבר – מראה את ההוצאות לתקופה לא כתוב לנו כלום לגבי הכנסות – לכן, ההכנסות הן 1. ההוצאות הן k4 - זה נתון. לכן, יש לי הפסד נקי של k4.

הרישום החשבונאי

מדי תקופה החברה רושמת בצורה שיטתית כל פעולה עסקית שהתרחשה בחברה במטרה לספק בכל סוף תקופה מידע רלוונטי ומהימן למשתמשים בדוחות הכספיים. הרישומים השוטפים מתבצעים בסדר כרונולוגי ביומן החברה.

אופן רישום פקודות יומן

עקרון 1: רישום פקודות יומן יוצאות מנקודת מבטה של החברה ולא מנקי' מבטו של הצד השני.

עקרון 2: ברישומי פקודות יומן, סה"כ הרישומים בצד החובה חייבים להיות לסה"כ הרישומים בצד הזכות.

עקרון 3: פקודות יומן נרשמות לגבי חשבונות החברה הבסיסיים. אף פעם לא תהיה פקודת יומן שכוללת הוצאות הנהלה וכלליות, כי הנהלה וכלליות זה בסה"כ סעיף הצגתי שכולל תחתיו המון חשבונות. תמיד צריך לרדת לחשבונות הבסיסיים ואף לא כותבים את הס' עצמו. אותו דבר עם מזומנים – לא נכתוב פקודת יומן עם מזומנים, אלא נכתוב עו"ש וקופה.

שלבי עבודה ברישום פקודות יומן

1. זיהוי וניתוח האירוע ומציאת 1 חשבונות לפחות שמתאימים לשקף את האירוע.
2. עבור כל אחד מהחשבונות שמצאנו בשלב 0 יש לערוך את הניתוח הבא:
 - א. לקבוע האם מדובר בחשבון מאזני (במאזן) או לחילופין בחשבון תוצאתי (דו"ח רווח והפסד).
 - ב. לקבוע מהו הסימן הטבעי של החשבון הרלוונטי.
 - זכות – התחייבויות, הון עצמי.
 - חובה – הוצאות ונכסים.
 - ג. יש לקבוע האם כתוצאה מהאירוע הכלכלי שזיהינו ערכו הכספי של החשבון קטן או גדל.
3. יש לרשום פקודת יומן על פי הכלל הבא: חשבון יירשם בצד של הסימן הטבעי שלו במידה וערכו הכספי גדל. חשבון יירשם בצד ההופכי לסימן הטבעי שלו במידה וערכו הכספי קטן.

תרגול:

עסקה 0: חברה רכשה 011 קופסאות טונה בעלות של 01 ₪ לקופסא. החברה שילמה במזומן דרך חשבון הקופה.

פקודת יומן: קודם כותבים איזה עסקה יש פה. יש פה עסקת רכישה - רכישת סחורה במזומן (=קופה).

1. זיהוי חשבונות – קניות, קופה.
2. קניות – ס' זה הוא תוצאתי – כי זה נמצא תחת דו"ח רווח והפסד. הסימן הטבעי – חובה. ערך גדל.

שם הקורס: המערכת החשבונאית שם המרצה: ליאור פאנצ'בסקי מסכם: מיכאל אוהיון

3. פקודת יומן - הקניות גדלו - לכן כותבים בצד של הסימן הטבעי. הקופה - קטנה - לכן כותבים בצד ההופכי לסימן קופה - סי' מאזני. סימן טבעי - חובה. הוצאתי כסף - הערך קטן.

הטבעי - זכות קופה - $0,111 = 011 * 01$.

להסתכל בתרשים בחוברת בעמ' 98 - זה יהיה הרבה יותר קל לעשות ככה את הדברים.

עסקה 1: החברה מכרה 51 קופסאות טונה בתמורה ל-11 ש"ח לקופסא במזומן מהקופה.

סוג העסקה: מכירת סחורה ללקוח במזומן קופה.

1. זיהוי חשבונות - מכירות \ קופה.

2. מכירות - חשבון תוצאתי. סימן טבעי - זכות. גדל.

קופה - מאזני. סימן טבעי - חובה. גדל - מקבלים כסף ולכן הערך הכספי של חשבון קופה גדל.

3. מכירות יישארו בסימן הטבעי וכך גם הקופה כי שניהם גדלים.

עסקה 3: מכירה נוספת ללקוח של 51 קופסאות מחיר לצרכן - 11 ש"ח. הלקוח ישלם באשראי מסחרי של שו"טף + 01.

סוג העסקה: מכירה ללקוח באשראי.

1. זיהוי חשבונות - לקוחות \ מכירות. למה מכירות? כי מכרנו סחורה. לקוחות כי מדובר הפעם על אשראי מסחרי ולא על מזומן (שהולך לקופה).

2. לקוחות - מאזני. סימן טבעי - חובה - זה יושב בנכסים. זה עולה כי מכרתי - יש יותר לקוחות שחייבים לי כסף.

מכירות - תוצאתי. סימן טבעי - זכות. גדל.

3. לכן פקודת היומן - חובה לקוחות, זכות מכירות. כל אחד גדל ולכן הוא בצד של הסימן הטבעי.

ח. לקוחות 0,111.

ז. מכירות 0,111.

ההבדל בין עסקה 1 ל-3 הוא סוג הנכס. קופה מול לקוחות. בעתיד נצפה שהלקוחות יהפכו למזומנים. מתי זה יקרה? בסוף החודש + 01 יום.

הלקוח של השו"טף + 01 בא ומשלם לי 0,111 ש"ח. יש לי עסקת גבייה מלקוח במזומן - עו"ש.

שני חשבונות רלוונטיים: עו"ש ו - לקוחות.

לקוחות - מאזני - חובה - יורד - כי יש פחות חייבים.

עו"ש - מאזני - חובה - גדל - כי קיבלתי כסף.

ח. עו"ש 0,111.

ז. לקוחות 0,111.

הורדתי נכס של לקוחות והגדלתי נכס אחר - עו"ש.

שם הקורס: המערכת החשבונאית שם המרצה: ליאורן פאנצ'בסקי מסכם: מיכאל אוהיון

עסקה 4: ספק של טונות ממנו קונים את הטונה ואנחנו רכשנו 01 קופסאות טונה לפי 5 ₪ לקופסא באשראי שהספק הקנה לנו

שוטף +01.

סוג העסקה: רכישה \ קנייה מספק באשראי.

1. חשבונות רלוונטיים – ספקים וקניות (כרגע לא נוגעים בכלל בסי' מלאי!!!). לא רכשנו פה במזומן אלא באשראי. החשבון הרלוונטי לרכישה באשראי הוא ספקים.

2. ספקים – מאזני – זכות (כי זה סוג של התחייבות כלפי אחר) – גדל.

קניות – תוצאתי – חובה – גדל.

ח. קניות 51

ז. ספקים 51.

אני יכול לשלם או עו"ש או קופה או צ'ק דחוי (שטל"פ). שטל"פ – מאזני – זכות – גדל (כי הערך של הציקים שנתתי גדל – יש יותר צ'קים שלי שמסתובבים עכשיו בעולם).

שלב המיון

בשלב המיון החברה ממיינת את הרישומים השוטפים שנעשו במהלך התקופה לחשבונות השונים באמצעות חשבון מרכז שנקרא חשבון קמץ או חשבון טי.

שלב מיון החשבונות נעשה בספר הראשי של החברה ובסופו עורכת החברה מאזן בוחן.

לכל אחד מהחשבונות פותחים חשבון טי – עו"ש, קופה, מכירות. בכל אחד מהחשבונות טי נכניס את הרישומים. לאחר שאני מסכם את הרישומים אני אגיע ליתרת הסגירה של כל חשבון.

דוג' לאיך בונים חשבון טי -

שלבי עבודה בבניית חשבון טי:

1. נמקם את ייתרת הפתיחה של כל חשבון בצד של הסימן הטבעי.
2. נמקם את התנועות השונות שיתרחשו בחשבון על בסיס פקודות היומן שנרשמו.
3. לחשב את ייתרת הסגירה של כל חשבון באמצעות פלאג נא מבר (מספר מאזן - אס יש לי צד של 111 וצד של 151, הפלאג נא מבר הוא 51 כי הוא יאזן) שימוקם בצד של הסימן הטבעי של החשבון.
4. ככל שמדובר בחשבונות מאזניים, ייתרת הסגירה של חשבונות ה-טי, ישמשו אותנו כיתרת הפתיחה בחשבון ה-טי של התקופה הבאה.

דוג' - עושים חשבון טי לחשבון הקופה של החברה. ידוע שיתרת הפתיחה של חשבון קופה ל0-0-00 היא 111 ובמהלך שנת 1100 יתרחשו האירועים הבאים: החברה מכרה ללקוח סחורה בתמורה ל-

שם הקורס: המערכת החשבונאית שם המרצה: ליאורן פאנצ'בסקי מסכם: מיכאל אוהיון

0111 ש"ח, החברה שילמה הוצאות חשמל בסך של 111 ש"ח, החברה שילמה שכר לעובדים בסך של 311 ש"ח, החברה רכשה סחורה מספק בסך של 011 ש"ח, החברה לוותה 0,511 ש"ח מהבנק.

כדי לערוך את חשבון הטי יש לערוך קודם פקודות יומן.

עסקה 1: עסקת מכירה ללקוח בסך של 0,111 ש"ח במזומן.

חשבונות רלוונטיים - מכירות וקופה.

מכירות – תוצאתי – זכות - גדל

קופה - מאזני – חובה – גדל.

פקודת היומן תהיה:

ח. קופה

ז. מכירות 1100

עסקה 2: החברה רכשה חשמל בסכום של 111.

חשמל - תוצאתי – חובה - גדל

קופה - מאזני – חובה – יורד.

ח. הוצאות חשמל 111

ז. קופה 111.

עסקה 3:

תשלום שכר לעובדים.

ח. הוצאות שכר.

ז. קופה.

עסקה 4: עסקת רכישה – רכשנו מספק סחורה של 110 ש"ח.

ח. קניות 110

ז. קופה 110.

עסקה 5:

הלוואות לזמן ארוך – מאזני – זכות – גדל.

קופה - מאזני – חובה (כי זה נכס) – גדל.

ח. קופה 1150

ז. הלוואה לזמן ארוך 1150.

פלאג נאמבר - איזה מס' צריך לשים כדי ששני הצדדים יתאזנו –0,411.

את הפלאג נאמבר כותבים בצד של הסימן הטבעי של החשבון טי. במקרה זה, בצד של החובה.

שטרות- סיכום 2014

שטר הוא חוזה בין 2 צדדים במסגרתו צד א' מתחייב לשלם לצד ב' סכום מסוים של כסף בעתיד

לכל שטר יש זמן פירעון שהוא המועד בו ניתן לפרוע את השאר

דוגמא הכי נפוצה לשטר- צ'ק / המחאה

קטגוריה 1- לקוח שילם לחברה בשטר תמורת סחורה, החברה מחזיקה את השטר עד למועד הפירעון והולכת לבנק להפקיד את הכסף

ח. שטלי"ק – שהסחורה נמכרת מיידית מול צ'ק – ז. מכירות

לפני חודש לקוח רכש באשראי סחורה בעקבות דרישת החברה- הלקוח מסר היום צ'ק דחוי-

לפני חודש:

ח. לקוח

ז. מכירות

היום:

ח. שטלי"ק

ז. לקוחות

מועד פירעון השטר-

אם יש כיסוי-

ח. עו"ש

ז. שטלי"ק

לא כובד –

ח. לקוחות

ז. שטלי"ק

כששטר חוזר- עמלה ברגע שהלכתי להפקיד את הצ'ק.

אפשרות א' – החברה נושאת בעמלה

ח. הוצאות עמלה (הוצאות מימון ברווח והפסד)

ז. עו"ש 100

שם הקורס: המערכת החשבונאית שם המרצה: ליאורן פאנצ'בסקי מסכם: מיכאל אוחיון

אפשרות ב' - החברה מגלגלת את העמלה ללקוח (אם הוגדר לפי חוזה)

ח. עמלה

ז. עו"ש 100

ח. לקוחות

ז. עמלה 100

קטגוריה 2

החברה קיבלה שטר מלקוח - אני אתן לבנק לשמור על זה, כשיגיע המועד הפירעון בבנק יפרע לי את זה ומפקיד עבור החברה

ח. שטלק

ז. לקוחות

קיבלת אותו מפקיד אותו בבנק

ח. שטלי"ג

ז. שטלי"ק

עבר למשמר בבנק

(תיתכן עמלה)

ח. עמלת בנק

ז. עו"ש 10

(הוצאות מימון)

מאזן בוחן

רשימה שהחברה עורכת רגע לפני שהיא מפרסמת את הדוחות הכספיים בסוף תקופה

מאזן הבוחן נועד לוודא שרישומי החברה במהלך התקופה השוטפת תקינים

מאזן הבוחן כולל רשימה של כלל חשבונות החברה (הן חשבונות מאזניים והן חשבונות תוצאתיים)

ליד כל חשבון תופיע יתרת הסגירה שלו, למעט חשבון עודפים שיופיע יתרת פתיחה

נהוג לסדר את החשבונות במאזן הבוחן באופן הבא:

נכסים – התחייבויות – הכנסות – הוצאות- חשבונות ההון העצמי.

קיימים 3 סוגים של מאזני בוחן:

שם הקורס: המערכת החשבונאית שם המרצה: ליאורן פאנצ'בסקי מסכם: מיכאל אוהיון

1. מאזן בוחן רשימה אשר סכמה של הרשימה תסתכם ל-0
2. מאזן בוחן חד טורי בו צד החובה מאוזן עם צד הזכות
3. מאזן בוחן תלת טורי המראה את התפתחות החשבונות במהלך התקופה

הנחות והחזרות

- הנחות ללקוחות
ח. לקוחות
ז. מכירות 1000

ח. מכירות
ז. לקוחות 50

ביאור 1:

מכירות ברוטו XXX
הנחות ללקוחות (XXX)
החזרות מלקוחות (XXX)

לקוחות נטו

כשאנחנו נותנים הנחה אנחנו אף פעם לא מחייבים את המכירות ישירות אנחנו מחייבים חשבון עזר שנקרא הנוחות שנתת ללקוחות החשבון הוא חשבון תוצאתי בסימן טבעי חובה- זה משהו שמקטין את המכירות
ח. הנחות שנתנו ללקוחות
ז. לקוחות 50

וכן ניתן לפרט את הביאור כמו שצריך (הנחות לפי T, מכירות).

פיקדון אנו בוחנים לפי 2 קריטריונים: לכמה חודשים הוא נסגר בבנק והאם הוא נושא סיכון
במידה והוא נסגר לפחות ל 3 חודשים ובנוסף הוא חסר סיכון – חשבון הפיקדון ייסגר לסעיף מזומנים ושווה מזומנים במאזן
במידה והוא לא עונה על 2 הקריטריונים (או על אחד מהם) הוא יכנס לסעיף השקעות אחרות

מעגל יתרות- אנחנו לא מתייחסים לסימנים הטבעיים של אותו חשבון פעולה שמגדילה את אותו סעיף תירשם עם סימן (+) פעולה שמקטינה את אותו סעיף תירשם במינוס (-)

מכירות מוצגות בדוח רווח והפסד בניכוי הנחות שניתנו והחזרות מלקוחות

מכירות ברוטו
(הנחות מלקוחות)
(החזרות מלקוחות)

מכירות נטו

קניות נרשמות בניכוי הנחות שהתקבלו והחזרות לספקים.

חתך - סיכום 2014

סעיף הוצאות מראש

סעיף הוצאות מראש יהיה רלוונטי כאשר חברה העבירה אמצעי תשלום לפני שנוצרה לה המחויבות המשפטית להעביר את אותו אמצעי תשלום.
לכן נכון לתאריך החתך (תאריך פרסום הדוחות הכספיים) יש לחברה נכס אשר משקף את הזכות שלה לקבל את ההטבה הכלכלית בגינה החברה שילמה מראש.
הוצאות מראש זה סעיף מאזני בצד החובה (נכס).

סעיף הכנסות מראש

סעיף הכנסות מראש יהיה רלוונטי כאשר החברה קיבלה אמצעי תשלום לפני שנוצרה לה הזכות המשפטית לקבל את אמצעי התשלום.
לכן, נכון ליום החתך יש לחברה התחייבות לספק שירותים/מוצרים.
הכנסות מראש זה חשבון מאזני בסימן טבעי זכות (התחייבות).

סעיף הוצאות לשלם

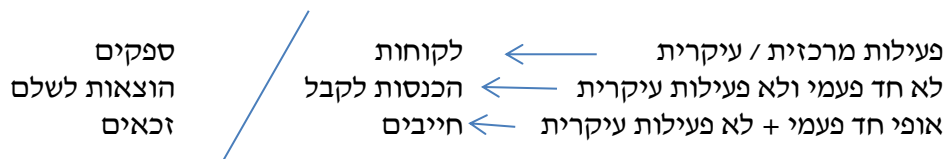
סעיף הוצאות לשלם יהיה רלוונטי כאשר החברה טרם העבירה אמצעי תשלום למרות שנוצרה לה המחויבות המשפטית להעביר את אמצעי התשלום.
נכון ליום החתך לחברה יש התחייבות להעביר אמצעי תשלום.
הוצאות לשלם חשבון מאזני בסימן טבעי זכות (התחייבות).

סעיף הכנסות לקבל

סעיף הכנסות לקבל יהיה רלוונטי כאשר החברה סיפקה שירות/נכס לפיכך נוצרה לה הזכות המשפטית לקבל אמצעי תשלום אך נכון לתאריך החתך החברה טרם קיבלה את אמצעי התשלום.
נכון ליום החתך לחברה יש נכס המשקף את זכותה לקבל תשלום.
הכנסות לקבל הוא סעיף מאזני בסימן טבעי חובה (נכס).

הבדל בין לקוחות/ ספקים להוצאות לשלם/ הכנסות לקבל:
אנחנו נשתמש בלקוחות וספקים כאשר מדובר בחתך הקשור בפעילות העיקרית של החברה.

הבדל בין חייבים/ זכאים:
נשתמש בסעיפי חייבים וזכאים אחרים כחשבונות חתך כאשר מדובר בפעילות שאינה עיקרית ושיש לה אופי חד פעמי

- שכר עובדים/מיסים- יכול להיכנס או להוצאות לשלם או לזכאים.

הבדל בין מאזן בוחן למאזן רגיל

במאזן בוחן בניגוד למאזן יש רשימה של הסעיפים התוצאתיים ולכן הרווח והפסד השנתי כבר מגיעים בתוך הסעיפים התוצאתיים האלה ולכן אם היינו מציבים את העודפים ביתרת סגירה במאזן הבוחן היה לנו כפל ספירה של הרווח או הפסד השנתי

כשנתונה לנו סחורה שהוחזרה ע"י לקוח אשר בגינה ניתנה הנחה בעבר יש לבטל את ההנחה שניתנה בפקודת יומן ולהכיר במלוא ההחזרה (כלומר במונחי מחיר מכירה).

- אם זה היה בצד של הרכישות זה בדיוק אותו דבר כלפי התחייבות.

כאשר לקוח שרכש במזומן סחורה מהחברה מחזיר את הסחורה והחברה תחזיר לו את הכסף רק בעתיד, עדיף להשתמש בחשבון זכאים ולא בחשבון לקוחות על מנת לשקף את החוב של החברה כלפי הלקוח.

- אותו דבר בצד של הקניה/רכישות.

תיקון טעות

פקודה שגויה –

- א. סטורנו- ביטול באמצעות פקודה הפוכה + רישום מחדש של הפקודה הנכונה.
- ב. רישום פקודות התאמה אחת:
 1. יש לזהות מה נירשם
 2. יש להבין מה היה צריך להירשם
 3. יש לתת פקודת התאמה על הפרש

חו"ז בעלים

חובה וזכות בעלים חשבון שתופס את כל העברות הכספיים של בעל החברה לתוך ומחוץ לחברה. חשבון שמחייבים אותו בכל פעם שבעל החברה מושך כסף שוטף מהחברה ומזכים אותו בכל פעם שבעל המניות מלווה כסף לחברה.

הסימן של החשבון יהיה בזכות כאשר בעל המניות הכניס יותר כספים מאשר משך או בחובה כאשר המצב הוא הפוך.

התאמת יתרות - סיכום 2014

בסוף כל תקופה או בכל מועד בו החברה מחליטה על כך שהחברה עורכת התאמת יתרות על מנת לוודא הן מבחינה חשבונאית והן מבחינה עסקית שהחברה והצדדים איתם עובדת רואים את אותם תנועות ואת אותה יתרת סגירה.

המקרה שבמהלך התאמת היתרות מתגלות אי התאמות יש לברר את הסיבה לאי ההתאמה, לערוך גיליון התאמה ועל סמך גיליון ההתאמה להעביר פקודות מתקנות.

הגורמים לאי ההתאמות מגוונים, למשל: פקודה שהחברה/הצד השני שכחו לרשום, פקודה שנרשמה אך בסכום שגוי וכד'.

מקרה פרטי של התאמת יתרות היא התאמת בנקים.

התאמת בנקים (עו"ש)

תהליך התאמת בנק

- א. יש להשוות בין פלט חשבון העו"ש של החברה בתקופה הנוכחית לבין התנועות בגיליון התאמה של החברה בסוף תקופה קודמת. כמו כן, יש להשוות בין פלט הבנק בתקופה הנוכחית לבין התנועות שעל הבנק היה לבצע לפי גיליון ההתאמה בתקופה הקודמת. תהליך זה נועד לוודא שפקודות ההתאמה/ התיקון לפי גיליון ההתאמה של התקופה הקודמת אכן קיבלו ביטוי בתקופה הנוכחית. שלב א' יהיה רלוונטי רק במצבים בהם החברה לא מעבירה את פקודות ההתאמה/ התיקונים עד לתום היום בו נערך גיליון ההתאמה.
- ב. יש להשוות בין רישומי החברה בחשבון העו"ש בספריה לבין רישומי הבנק בספריו, כלומר, יש להשוות פלט מול פלט. יש לסמן את אי ההתאמות בפלטים ולברר ממה נובעת אי ההתאמה ובהתאם איזה מהצדדים (הבנק או החברה) צריכים לתקן את ההתאמה.
- ג. שלב עריכת גיליון ההתאמה- גיליון התאמה מורכב משני חשבונות T, חשבון אחד מייצג את חשבון הבנק בספרי החברה (העו"ש) וחשבון שני מייצג את חשבון החברה בספרי הבנק. כל אחד מחשבונות ה T יורכב באופן הבא:

1. יתרת הפתיחה בכל אחד מהחשבונות תהיה יתרת הסגירה הבלתי מתואמת מהפלט הרלוונטי.
2. בגוף הגיליון יוצגו התיקונים וההתאמות לאי ההתאמות בכל אחד מחשבונות ה T.
3. יתרת הסגירה של גיליון ההתאמה תהיה יתרת הסגירה המתואמת בסוף התקופה.
- ד. יש לרשום פקודות יומן בספרי החברה בלבד על מנת לתקן את אי ההתאמות של החברה. לעיתים אי ההתאמות יתוקנו באותו יום ולעיתים במועד מאוחר יותר במידה ואי ההתאמות מתוקנות באותו יום, בתקופה הבאה נדלג על שלב א' במהלך התאמת הבנק.

הנחות עבודה

1. בתרגילים הרגילים ההנחה היא שפקודות התאמה אינן מתוקנות עד לתום היום בו נערכת התאמת הבנק. בתרגיל הגדול ההנחה היא הפוכה.
2. אלא אם כן נאמר אחרת, כאשר תנועה מופיעה בפלט של צד אחד אך אינה מופיעה בפלט של הצד השני מניחים שהצד השני טעה בכך שלא כתב את התנועה.
3. כשאומרים לכם " המחאה טרם הושגה לגבייה בבנק" זה אומר שהחברה הפקידה צ'ק אך הבנק טרם הציג אותו.
דוגמא- יש לנו חברה שהוקמה ב-1/1/10, יש לעשות התאמת בנק ליום ה-14/1/10, כלומר, לשבועיים הראשונים בין החברה הקיימת.

כל חשבונות החתך

- פעם בין אמצעי התשלום לזכות/ חובה משפטית.
מה קורה כאשר אין זכות / חובה משפטית וגם אין אמצעי תשלום? אין רישום פקודות יומן- אין חתך. (חוזה עתידי).
30/6/13 - נחתם הסכם שכירות ל3 שנים החוזה יבוצע ב-1/1/15.
חברה נתנה הלוואה ל3 שנים - 30/6/09 תשלום ריבית ראשון ב-1/1/10 לפי 10% שנתי.
ב-1/1/15 הועבר אמצעי תשלום של 300 ₪ על כל תקופה. פקודות יומן לשנת 2013.

התאמת בנקים- סיכום 2012

התאמת יתרות

הייתרות נועד לוודא שהן מבחינה עסקית והן מבחינה חשבונאית, החברה והצדדים עמם עובדת, יראו את ייתרות כחלק מהשלב ה-3 של התהליך החשבונאי (שלב המיון), מתבצע בחברה תהליך של התאמת ייתרות. תהליך התאמת הסגירה של החשבונות השונים, עין בעין.

במקרה שבהליך התאמת הייתרות יתגלו אי התאמות, תברר החברה את הסיבה לאי ההתאמה, ותערוך גיליון התאמה, ועל סמך גיליון ההתאמה ינתנו פקודות התאמה לתיקון אי ההתאמות שהתגלו.

בצורה שגויה (למשל, סיכול ספרות – 33 במקום 33), הפרשי עיתוי ברישום (החברה כותבת פקודת יומן נכונה במועד הגורמים לאי ההתאמות משתנים, ויכולים להיות למשל, פקודה שלא נרשמה ע"י אחד מהצדדים, פקודה שנרשמה אחד, אבל הצד השני כותב את אותה פקודה נכונה במועד אחד, אבל אני עושה פקודת התאמה בדיוק באמצע).

התאמת יתרות בנק (עובד אותו דבר על לקוחות וספקים)

חשבון החברה מול הבנק הינו חשבון שוטף, הכולל מספר רב של תנועות, ולכן נהוג לערוך התאמת בנק באופן תדיר ורציף (כל איקס זמן).

תהליך התאמת בנק:

כדי לוודא שפקודות התאמה הרלוונטיות לתקופה הקודמת, קיבלו ביטוי בתקופה הנוכחית. את אותו 1. יש להשוות בין פלט החברה בתקופה הנוכחית, לבין גיליון ההתאמה של החברה לסוף התקופה הקודמת, תהליך, נבצע ביחס לספרי הבנק.

1. יהיה רלוונטי רק באותו מצב שפקודות ההתאמה לא נרשמות ביום ההתאמה- החברה כותבת את פקודות ההתאמה מאוחר לתקופה. נרצה לראות בפלט תנועה שמתבססת על גיליון התאמה של תקופה קודמת.

2. יש להשוות בין רישומי החברה בחשבון הבנק אשר בספריה, לבין רישומי הבנק בספריו. זה השלב של פלט

3. עריכת גיליון התאמה. גיליון ההתאמה מורכב משני חשבונות טי. חשבון אחד- מייצג את חשבון הבנק בספרי מול פלט. יש לסמן את אי ההתאמות ולברר ממה נובעת אי ההתאמה, ואיזה צד צריך לתקן אותה.

החברה, חשבון שני- מייצג את חשבון החברה בספרי הבנק. הרכב חשבונות הטי –

א. יתרת פתיחה בכל אחד מהחשבונות תהיה יתרת הסגירה הבלתי מתואמת מהפלטים.

ב. גוף הגיליון- בגוף הגיליון יוצגו התיקונים לאי ההתאמות, הן בחשבון של החברה והן בחשבון הבנק.

ג. יתרות הסגירה- בגיליון ההתאמה, יהיו יתרות הסגירה המתואמות של חשבון החברה עם חשבון הבנק.

4. רישום פקודות התאמה \ תיקון. החברה תרשום פקודות התאמה, על מנת לתקן את אי ההתאמות בספריה.

לא נותנים שום פקודות יומן לגבי הבנק. מעניין אותי רק מה החברה צריכה לתקן.

שם הקורס: המערכת החשבונאית שם המרצה: ליאורן פאנצ'בסקי מסכם: מיכאל אוהיון

ופקודות היומן ירשמו מבחינה טכנית במועד מאוחר למועד ההתאמה. במצב כזה, תהליך התאמת הבנק בתקופה ** כשהחברה סוגרת תקופה, פקודות ההתאמה נרשמות עד לסוף היום. כשהחברה אינה סוגרת תקופה, ייתכן שאחרי, יתחיל משלב 1 ולא משלב 2. אני רוצה לראות שבתקופה שאחרי תיאמו. אם העברתי עד סוף היום, מתחילים בשלב 2.

ה נחות עבודה :

1. כשסוגרים דוחות, יתרות הסגירה יותאמו ע"י פקודות התאמה במועד ההתאמה. שלא סוגרים דוחות, הנחת העבודה היא שפקודות היומן נרשמות טיפה מאוחר. התרגילים בספר מניחים שזה נרשם מאוחר.
2. אלא אם כן נאמר אחרת, כשרואים שצד אחד כתב תנועה, והצד השני לא כתב, מניחים שהצד שלא כתב טעה.
3. המחאה מסויימת טרם הוצגה לגבייה = הבנק עדיין לא כתב הפקדה של צ'ק ע"י החברה בספרים שלו.

חומ"ס - סיכום 2014

(חובות מסולקים וחובות אבודים)
לפי החשבונאות בעת מכירה יש להכיר בנכס לקוחות המשקף את זרם ההטבות הכלכליות שצפוי להתקבל בגין המכירה.
מנגד החשבונאות דורשת לבחון מדי תקופה האם אותו נכס לקוחות שהוכר בעת המכירה אכן יהיה מסוגל להניב את אותן הטבות כלכליות בסופו של דבר.
במידה ומגיעים למסקנה שנכס הלקוחות אינו נקי מספקות יש להקטינו באמצעות ההפרשה לחומ"ס על מנת להציג בנטו רק את סך הכסף אותו החברה צופה לגבות ברמת וודאות גבוהה.
בנוסף החברה תביא לידי ביטוי שלא באמצעות ההפרשה לחומ"ס חובות שבוודאות החברה לא תצליח לגבות.
לכן, הקטנת נכס הלקוחות בגין חוב מסופק תיעשה כאמור באמצעות ההפרשה לחומ"ס ולעומת זאת הקטנת נכס הלקוחות בגין חוב אבוד תיעשה שלא באמצעות ההפרשה לחומ"ס אלא ישירות מנכס הלקוחות. במקביל להכרה בהפרשה לחומ"ס בגין חוב מסופק או להקטנת נכס הלקוחות בגין חוב אבוד, דו"ח רווח והפסד יכיר בהוצאה המשקפת את סך כל החובות המסופקים והאבודים שהוכרו בתקופה.

"חוב מסופק"

חוב מסופק הוא חוב לקוחות שהחברה מעריכה כי קיים ספק שאינו זניח בכך שהחוב לא יגבה מהלקוח ביום התשלום בעתיד.

"חוב אבוד"

חוב אבוד הוא חוב שנכון למועד מסוים החברה מעריכה כי אפסו הסיכויים לגבות אותו באמצעות מנגנוני השונים.
יש לשים לב כי על אף האמור לעיל בהחלט ייתכן שגם חוב אבוד בסופו של דבר יגבה ע"י החברה.

את תהליך הערכה של החובות המסופקים והאבודים בתקופה מסוימת עורכת הנהלת החברה מנקודת ראותה, זאת אומרת החברה תשאל את עצמה האם מבחינתה חוב כזה או אחר הוא מסופק או אבוד.
מבחינה פרקטית כאשר מדובר בחוב מסופק יהיו רמזים בשאלה לכך שיש איזושהי בעיה עם הלקוח.
יהיו רמזים בשאלה בנוגע לחוב אבוד שאפסו הסיכויים לגבות את החוב.

חשבון הפרשה לחובות מסופקים – חומ"ס.

חשבון הפרשה לחומ"ס הוא חשבון מאזני בסימן טבעי זכות (מקטין את הלקוחות). למעשה מדובר בהתחייבות שמוצגת בצורה של הקטנת נכס הלקוחות ברוטו בביאור לקוחות נטו.
בחשבון ההפרשה לחומ"ס יכנסו סך החובות המסופקים (ולא האבודים) אשר יצטברו לחברה נכון ליום המאזן.
חשבון ההפרשה לחומ"ס מלמד מהו חלק הלקוחות ברוטו לגביו יש ספק בגבייה.

חשבון הוצאות חומ"ס

חשבון תוצאתי אשר מוצג תחת סעיף הוצאות הנהלה וכלליות בדו"ח רווח והפסד סימן טבעי חובה.
חשבון הוצאות חומ"ס יכלול את כלל הוצאות בתקופה מסוימת בגין הן החובות המסופקים והן האבודים בהם מכירה החברה.

הטיפול החשבונאי בחובות אבודים ומסופקים

ישנן שתי גישות לטיפול בחומ"ס:

1. הגישה הראשונה היא הגישה הספציפית לפיה החברה מעריכה את חובותיה המסופקים פרטנית, כלומר, החברה תבחן כל חוב וחוב.
2. הגישה השנייה היא הגישה האומדנית, גישה זו מבוססת על אומדן, כלומר, החברה תעריך את החובות המסופקים שלה לא באופן ספציפי אלא על בסיס ההערכה המבוססת על ניסיון העבר באשר לאחוז החובות שהופכים בסופו של דבר אבודים.

הגישה הספציפית

בגישה הספציפית היקף החובות המסופקים יקבע לאחר בדיקה ספציפית פרטנית יזומה של כל חוב וחוב כלפי החברה. בגישה זו החברה תבחן בכל אמצעי העומד לרשותה את מצבו הכספי של לקוחותיה בכל תקופה מסוימת גם אם טרם הגיע מועד פירעון חובן. גישה זו תתאים לחברות עם מספר מצומצם של לקוחות בעלי חובות מהותיים. הרעיון בגישה זו הוא שהחברה מנהלת מעקב אחר חובות הלקוחות כעניין של מדיניות. לכן אם למשל אנו למדים שחברה פנתה ללקוח במועד פירעון חובו ולמדה שמצבו של הלקוח בעייתי אין זו אינדיקציה לגישה ספציפית משום שאין רמז לכך שהחברה בדקה את החובה כעניין של מדיניות.

הוצאות שנים קודמות

נשתמש בהוצאות שנים קודמות כאשר הוצאת חומ"ס הוכרה בתקופה אחת למשל, בגין חוב מסופק וביטול ההוצאה הזאת תתרחש בתקופת הדיווח הבאה זאת על מנת להסביר מדוע בתקופת הדיווח הבאה נוצרת הכנסה בדוח רווח והפסד. יש לציין כי שימוש בחשבון זה יתבצע אך ורק כאשר מדובר בסכום מהותי.

דוגמא ללקוחות ספציפיים:

יתרת פתיחה ללקוחות ליום 1/1/12 היא 105000 ידוע כי בשנת 2012 יתרחשו האירועים הבאים:
לאחר בדיקת חובות של 2 מלקוחות החברה התברר כי לקוח א' אשר חובו הוא 4000 ₪ ולקוח ב' אשר חובו הוא 5000 בעייתיים כמו כן ממש לפני סגירת הדוחות לשנת 2012 נודע לחברה כי אפסו הסיכויים לגבות את חובו של ב' ידוע שתרת פתיחה חשבון הפרשה לחומ"ס ליום 1/1/12 היא 3500

נדרש

(א) פקודות יומן לשנת 2012

(ב) להציג את יתרות הרלוונטיות במאזן ובדוח רווח והפסד כולל ביאורים

(א) ח הוצאות חומס
ז. הפרשה לחומס 4000

ח. הוצאות חומס
ז. הפרשה לחומס 5000

ח. הפרשה לחומס
ז. לקוחות 5000

מאזן

לקוחות

ביאור:

לקוחות ברוטו 100000
הפרשה לחומס (75000)

לקוחות נטו 92500

רווח והפסד:

הוצאות הנהלה וכלליות 9000

ביאור ה

הוצאות חומס 9000

גישה אומדנית

לפי הגישה האומדנית יתרת חשבון הפרשה לחומס בסוף כל תקופה כלומר סך החובות המסופקים אותם מעריכה החברה יקבע על סמך אומדן ולא על סמך בדיקה פרטנית ספציפית של חוב כל לקוח ולקוח. האומדן יקבע כי אחוז מסוים מסך יתרת הסגירה לקוחות ברוטו המתבסס על ניסיון העבר של החברה באשר לאחוז החובות שהפכו לאבודים בעבר. בשל אופי הגישה ובשונה מהגישה הספציפית לא אפשרי לדעת בגין אלו לקוחות מורכבת ההפרשה לחומס כלומר מדובר בהפרשה סטטיסטית המהווה מעין סל אומדני המייצג חובות אשר סטטיסטית הם בעייתיים. בכל פעם שלקוח הופך להיות אבוד אנחנו נקטין את ההפרשה לחומס בגין חובו. לעומת זאת כאשר לקוח שהפך לאבוד בעבר חוזר לחיים אנחנו נגדיל את הסל חזרה כלומר נזכה את ההפרשה לחומס מאחר וככל הנראה יש לקוח אחר מלקוחות החברה שמבחינה סטטיסטית לא ישלם את חובו.

הגישה המעורבת

ישנן חברות שישלבו בין גישה ספציפית לגישה אומדנית. בחברות אלו מספר מסוים של לקוחות מהותיים (כסף) יטופלו באופן ספציפי בעוד שאר הלקוחות יטופלו בגישה האומדנית.

שלבי עבודה בשאלה של עירוב גישות:

- א. במהלך תקופה יש לזהות ולהפריד בין לקוחות שמטופלים בגישה הספציפית לבין לקוחות שמטופלים בגישה האומדנית. רישומים בגין לקוחות ספציפיים יהיו לפי סט פקודות היומן של הספציפי ורישומים בגין לקוחות אומדניים יהיו לפי סט פקודות היומן לאומדני.
- ב. טיפול בסוף שנה:
 1. יש לחלק את יתרת סגירה לקוחות ברוטו ל2 קבוצות- קבוצת הלקוחות המטופלים ספציפית וקבוצת הלקוחות המטופלים אומדנית.

2. יש ליישם את אחת מ-2 דרכי החישוב הבאות שהן זהות לחלוטין מבחינה מהותית ומבחינה תוצאתית:
- דרך א' - מתייחסים לכל אחת מקבוצת הלקוחות לחלוטין לחוד, לגבי קבוצת הלקוחות הספציפיים - נחשב את יתרת הסגירה הפרשה לחומ"ס הספציפית ואת יתרת סגירה לחומ"ס בגין הלקוחות הספציפיים באמצעות מעגלי תנועה/ חשבונות T נפרדים.
- לאחר מכן נחשב את יתרת סגירה הפרשה לחומ"ס, הוצאת חומ"ס ואת פקודות ההתאמה בגין לקוחות האומדניים ע"פ חמשת השלבים.
- דרך ב' - בדרך ב' יש להתייחס ללקוחות הספציפיים וללקוחות האומדניים יחדיו לצורך עריכת מעגל התנועה של חשבון הפרשה לחומ"ס, כלומר יערך מעגל תנועה מאוחד אשר יתרת הפתיחה שלו תהיה יתרת פתיחה - הפרשה לחומ"ס ספציפית + אומדנית, יתרת הסגירה שלו תהיה יתרת סגירה הפרשה לחומ"ס ספציפית + אומדנית ובגוף המעגל יכנסו כל התנועות בחשבון הפרשה לחומ"ס גם בגין ספציפיים וגם אומדניים.
- את יתרת סגירה חשבון הוצאות חומ"ס נחשב גם כן באמצעות מעגל תנועה מאוחד.
- בכל מקרה לא משנה באיזה דרך משתמשים ההצגה בדוחות תהיה מאוחדת.

גיול לקוחות

בגישה האומדנית ישנן חברות שיקבעו שיעור הפרשה שונה וזאת בהתאם לוותק החוב של הלקוחות - ככל שהחוב יותר מזיק כך שיעור ההפרשה יהיה גבוה יותר. מבחינה פרקטית אין הבדל מצורת הטיפול שנלמדה למעט מהשלב 2 בפעילות סוף שנה בו תחושב יתרת סגירה הפרשה לחומ"ס בצורה מפוצלת בהתאם לשיעורי ההפרשה.

דגשים כללים:

1. פתיחת חשבונות נפרדים – "החברה בחרה לפתוח ללקוחות ספציפיים חשבונות נפרדים" – יהיה חשבון לקוחות גדול- אומדני, ויהיה לכל אחד מהלקוחות הספציפיים חשבון משלו. בכל מקרה במאזן כולם ביחד.
2. חומ"ס בגין שטל"ק -> הכול ניתן לחשב משטל"ק כמו מלקוחות. שטל"ג- רק אומדני.
3. "תשלום לגמר חשבון" הלקוח דני חייב לחברה 5000 שקל, 2000 תשלום לסגירת חשבון, 3000 אבוד.
4. תרגיל 23 לפתור באמצעות הפרשה והוצאות ולהשוות.
5. תרגיל גדול- נתון יתרות כפי שמופיע במאזן החברה - (1800 שקל), צריך להפוך אותו ללקוחות ברוטו- להוסיף הפרשה לחומ"ס.

חומ"ס – חובות מסופקים ואבודים - סיכום 2012

כל בעיית החובות המסופקים נובעת בגלל שחברות נותנות אשראי מסחרי.

- איך ניתן להתייחס לאשראי מסחרי?

מבחינת החשבונאות

עקרון הצבירה – זה העקרון הנבחר בחשבונאות- לא משנה שעדיין לא קיבלתי את הכסף במזומן, יש זכות משפטית לקבל את התזרים ולכן מותר להכיר בהכנסה (מכירות או הכנסות משירותים, למרות שלא קיבלתי שקל ביד). מה הבעיה? בסוף השנה המשקיעים רואים הכנסות של מיליונים, אבל בפועל אין לי את הכסף – יש פה מצב לא אמיתי -

מראים הכנסה עם סיכון. את הבעיה הזאת מנטרלים ע"י דו"ח תזרים מזומנים. (דו"ח תזרים מזומנים הוא בדיוק ביאור לחשבון מזומנים).

יניב הטבות כלכליות, לא ניתן להציג אותו כנכס במלואו – צריך לתת לו ביס ולהעביר אותו להפרשה לחומ"ס. יש לבדוק מדי הזזה עונה להגדרה של נכס במלואו – הם זה אכן מסוגל להניב הטבות כלכליות עתידיות. אם מגיעים למסקנה שלא כל הנכס מול מכירות יהיה לקוחות. החשבונאות תגיד – מול המכירות הכרנו בנכס שנקרא לקוחות. לכן, יש לבחון כל זמן מה אם הנכס תקופה מה טיב הנכס שנקרא לקוחות – האם אתה צפוי לגבות 111% או פחות מהנכס. ההנהלה תקבע כמה מההכנסות יעברו לחומ"ס.

בדו"ח רואים כמה אני כן צופה לגבות בפועל בסופו של יום מנכס כלשהו. כלומר, בדו"ח יהיה כתוב לקוחות וזה יהיה רק מה שקרוב למאה אחוז שהחברה תממש, בעוד מה שלא בטוח כי החברה תממש מכניסים להפרשה לחומ"ס.

כלקוח, הוא יהיה בחשבון אחר, אלא על חובות שאנחנו חושבים שיש סיכוי שלא נראה בתקופה הקרובה (כן נראה את אנחנו לא מדברים פה על חובות אבודים שאין סיכוי שהחברה תגבה (במקרה כזה בכלל לא נחשיב את מי שנתנו לו אשראי הלקוחות בחשבון הלקוחות).

המהותיים בדוחות החברה, ולכן אין להכיר בסי' זה במאזן בסכום שהינו מעבר לערך הנוכחי של הטבות הכלכליות הצפויות והפסד), על הנהלת החברה לבצע הערכה תקופתית ביחס לאיכות החובות כלפיה. סי' הלקוחות מהווה את אחד הנכסים במטרה שהדוחות הכספיים יציגו תמונת מצב מהימנה באשר למצבה הכספי (מאזן) ותוצאותיה של החברה (דו"ח רווח ממנו. במידת הצורך, נכס הלקוחות יוקטן בסך אותם חובות אשר החברה מעריכה כי גבייתם מוטלת בספק.

ההקטנה תתבצע בעקיפין (באמצעות חשבון הפרשה לחומ"ס), או במישרין (באמצעות הקטנה ישירה של חשבון לקוחות – זה במצבים בהם הרווחים אבודים).

במקביל, דו"ח רווח והפסד יספוג הוצאה בגין כלל החובות המסופקים / האבודים בתקופה. כלומר, לא משנה איך מקטינים את הרווח במאזן, דו"ח רווח והפסד יספוג הוצאה.

חוב מסופק – חוב שהחברה מעריכה כי קיים ספק (פחות מ-01% שהיא תגבה את החוב) באשר לסיכויי גבייתו.

חוב אבו ד - חוב שנכון למועד ההערכה, החברה מעריכה כי אפסו הסיכויים לגבות את החוב באמצעות מנגנוני השונים (הוצאה לפועל, תביעה משפטית, סנקציות עסקיות וכו').***יכול להיות שהחוב יחזור לאחור מכן, אבל נכון למועד ההערכה, החברה מעריכה כי הסיכויים הם אפס.

מבחינה פרקטית

איך נדע שמדובר על חוב מסופק? בטקסט יהיו רמזים לכך שיש איזושהי בעיה בגבייה שלו. חפשו רמזים בטקסט כי אין סיכוי לגבות את החוב. למשל: לקוח עזב את הארץ, מת, פשט רגל אם הוא יחיד או התפרק אם הוא חברה. או שפשוט אומרים כי אפסו הסיכויים לגבות את החוב. כל השאר יהיו בד"כ חובות מסופקים.

יש לקוח שפשט את הרגל ולכל העולם הוא לא יחזיר כלום אבל הוא בעלה של האחות של המנכ"ל והוא אמר שלחברה שלי הוא דגש- כל הבדיקות האלה נעשות מנקודת מבטה של החברה. לא מדובר בקריטריון אוב', אלא מנקודת ראותה של החברה. אם יחזיר – מבחינתי זה לא חוב מסופק ולא אבוד.

חשבו נות רלוו נט יים :

הפרשה לחומ"ס צובר את סך החובות המסופקים (ולא האבודים) של החברה נכון לתאריך המאזן. חשבון זה מלמד מהו חלק במובן זה שהיא בצד שמאל של המאזן, אלא במובן הזה שהיא מקטינה נכס (זה דומה להחזרות מלקוחות, מספקים). חשבון חשבון הפרשה לחומ"ס – חשבון מאזני, סימן טבעי – זכות. למה? זה מקטין את הלקוחות. התחייבות שהיא לא אמיתית

הלקוחות לגביהם ישנו ספק גבייה.

• בחשבון זה יכנסו חובות מסופקים.

• חובות אבודים מורידים ישר מהלקוחות.

חשבון הוצאות חומ"ס- חשבון תוצאתי. סימן טבעי חובה כי זה הוצאה, הכולל את כלל ההוצאות השוטפות לתקופה מסויימת בגין החובות המסופקים והאבודים בהם הכירה החברה. חשבון הוצאות חומ"ס נכנס לסי' הנהלה וכלליות בדו"ח רווח והפסד, שכן מי שקובע מה יהיו הוצאות החומ"ס זו הנהלת החברה.

• הוצאות חומ"ס – כמה חובות מסופקים וחובות אבודים הוכרו בתקופה. ברגע שחוב עבר להיות אבוד, חייבים לכתוב עקרון השמרנות. אני לא מחכה שחוב יהיה אבוד כדי להקטין את ההכנסה שכתבתי פעם – כבר שאני חושד שאני לא את זה כהוצאה כדי לקזז את ההכנסה מהמכירה שהייתה בעבר. לגבי חובות מסופקים, הם נכנסים להוצאות בגלל אצליח לגבות, צריך להכיר בהוצאות חומ"ס.

ט יפול חשבו נאי בחובות מסופקים ואבודים

ישנן 2 גישות לטיפול בחומ"ס.

1. הגישה הספציפית- בגישה זו, כשהחברה מעריכה את חובותיה המסופקים / האבודים, היא מתייחסת ובוחנת כל חוב באופן פרטני.

2. הגישה האומדנית- גישה זו מבוססת על אמדן, המבוסס על נסיון העבר, באשר לשיעור החובות הבעייתיים של החברה.

הגישה הספציפית

לפי גישה זו, היקף החובות המסופקים / האבודים ייקבע לאחר בדיקה ספציפית, פרטנית, יזומה, של כל חוב וחוב כלפי החברה.

בגישה זו, החברה תשתמש בכל אמצעי העומד לרשותה על מנת לבחון את מצבו הכספי של החייב טרם הגיע מועד פירעון חובו.

הגישה תתאים לחברות קטנות או עם מספר מועט של לקוחות, או לחברות גדולות עם מספר מסויים של לקוחות אשר חובם מאוד מהותי.

החברה החליטה באופן יזום לבדוק את החובות בצורה פרטנית – היא לא מחכה למועד הפירעון, היא רואה שהוא בעייתי ולכן מעקב צמוד אחר י הלקוחות שלה כעניין של מדיניות. שני הגישות, הספציפית והאומדנית יתקשרו ויבררו מה קורה עם הלקוח מתחילה לבדוק את העניין קודם. כשמגיע פירעון החוב, ברור שהחברה תבדוק. הרעיון בגישה הספציפית זה שהחברה מנהלת במועד הפירעון, ולכן כשמדובר על מועד הפירעון זה לא נותן לנו רמזים לגישה הספציפית.

פקודות יומן

הפיכת חוב לחוב מסופק ספציפי

ח. הוצאות חומ"ס.

ז. הפרשה לחומ"ס. (חשבון זה יקטין את חשבון הלקוחות ברוטו כדי להציג את חשבון הלקוחות נטו).

המכירה נשאר והפקודה לעיל מבטלת אותה בפועל.

חוב מסופק ספציפי שהופך לחוב אבוד

ח. הפרשה לחומ"ס

ז. לקוחות

הוצאתי את הכסף מהלקוחות ומההפרשה. בנטו לא קרה כלום. הלקוחות בנטו מורכבים ישירות מ-011. לא נקטין את אנחנו לא רוצים לראות את ההפרשה לחומ"ס שכתבתי כשהחוב היה מסופק, אז מה עושים? מקטינים את הלקוחות עצמם.

ההוצאות חומ"ס.

חוב שאינו מסופק ספציפי הופך לחוב אבוד- מה קורה כאשר החוב אבוד ישירות?

ח. הוצאות חומ"ס

ז. לקוחות

חוב מסופק ספציפי שנפרע

ח. מזומן

ז. לקוחות

+

ח. הפרשה לחומ"ס

ז. הוצאות חומ"ס / הוצאות שנים קודמות.

חשבון הוצאות שנים קודמות – נשתמש כששני התנאים המצטברים הבאים מתקיימים :

1. מדובר בביטול הוצאות שהוכרו בתקופות קודמות. כלומר, לא מדובר על פעולה שהיא באותה שנה.

2. חוב שהוא מהותי לחברה.

אין לחשבון הזה יותר מדי משמעות.

חוב מסופק ספציפי שהופך לחוב שאינו מסופק ספציפי (חוב שהוא בסדר, רגיל)

ח. הפרשה לחומ"ס

ז. הוצאות חומ"ס / הוצאות שנים קודמות

זה מגדיל את הלקוחות נטו חזרה למה שהם היו פעם (במאזן).

חוב מסופק ספציפי שהפך לחוב אבוד וגבינו אותו

ח. מזומן

ז. הוצאות חומ"ס / הוצאות שנים קודמות

חוב שהפך להיות חוב אבוד וקיים סיכוי מצויין לגבותו

ח. לקוחות

ז. הוצאות חומ"ס / הוצאות שנים קודמות

חוב שהפך לחוב אבוד, חזר לחיים ויש ספק לגביו

ח. לקוחות

ז. הוצאות חומ"ס / הוצאות שנים קודמות (הוצאות שנים קודמות ירשם במידה והחוב הוא מהותי) צריך לתת עוד פקודת יומן – כי יש חשד לגבי הכסף הזה :

פקודה זו היא פקודת ספק של חובות מסופקים.

ח. הוצאות חומ"ס

ז. הפרשה לחומ"ס

שם הקורס: המערכת החשבונאית שם המרצה: ליאורן פאנצ'בסקי מסכם: מיכאל אוהיון

הדוחות, נודע לחברה כי אפסו הסיכויים לגבות את חובו של ב'. ידוע כי חשבון הפרשה לחומ"ס בתחילת השנה הנוכחית מלקוחות החברה בעיית נזילות. החוב של הלקוח הראשון הוא 0,111, החוב של לקוח שני הוא 0,111. כמו כן, ממש לפני סגירת ש אלה לדוג' – נכון לסוף שנה ידוע כי חובות הלקוחות מסתכמים ל-111,111. לאחר בחינת חובות הלקוחות עולה כי לשניים מסתכם 11000 ₪ (י.פ.). יש לרשום פקודות יומן, וכן להציג יתרות רלוונטיות לסוף שנה.

יתרת סגירה לקוחות לפני החוב האבוד היא 111,111 ואז נודע ממש רגע לפני סגירת הדוחות שיש לקוח אבוד.

ח. הוצאות חומ"ס 1110.

ז. הפרשה לחומ"ס 1110

ח. הוצאות חומ"ס 1110

ז. לקוחות 1110

דו"ח רווח והפסד – הוצאות הנהלה וכלליות 1110

ביאור - חומ"ס 1110 – ביאור.

מאזן:

חשבון הפרשה לחומ"ס – 1100

יתרת סגירה לקוחות – 11000

מאזן: לקוחות נטו עם ביאור: לקוחות ברוטו – 11100. הפרשה לחומ"ס 1100, לקוחות נטו – 11000 (זה מה שיהיה במאזן).

אין דבר כזה חשבון לקוחות נטו – זה עניין הצגתי בלבד.

יתרות רלוונטיות – מה ההשפעה על המאזן ומה ההשפעה על דו"ח רווח והפסד

המשך לדוג' – הלקוח שהפך להיות אבוד, הגיע לחברה שנה אחרי, פרע את חובו. 0,111 ₪ לחברה הזו הוא סכום מהותי.

ח. מזומן

ז. הוצאות שנים קודמות (למה? 1. זה בין תקופות. 2. זה מהותי. בין תקופות + מהותי = הוצאות שנים קודמות).

בנוסף, לקוח ב' הפך להיות אבוד בשנה שאחרי:

ח. הפרשה לחומ"ס

ז. לקוחות

יתרות לשנת 2112:

רווח והפסד שנת 2102: הוצאות שנים קודמות – זה הדבר היחיד שרלוונטי. הוא בזכות, לכן יהיה 1110. י.ס תהיה 1110, ולכן כאשר נלך לדו"ח רווח והפסד יהיו הוצאות הנהלה וכלליות שיגדילו

שם הקורס: המערכת החשבונאית שם המרצה: ליאור פאנצ'בסקי מסכם: מיכאל אוהיון

רווח (לא יהיו בסוגריים). בביאור יהיה כתוב – הוצאות שנים קודמות – 1110, וכולם יבינו שזה ביטול של הוצאה שנרשמה בעבר.

מא זן : רלוונטי לנו חשבון לקוחות (11100 בחובה י.ס משנה קודמת- תמיד מסתכלים בברוטו ואף פעם לא בנטו) חשבון 11100 ברוטו (לקוחות נטו של 11000 כולל העניין משנה קודמת). חשבון הפרשה לחומ"ס- קטן לקוחות קטן ב- 0,111 ונשאר ב- 0,111 ונשאר 0,011.

גישה אמדנית

התקופה. בשל אופי הגישה, ובשונה מהגישה הספציפית, לא נוכל לדעת בגין אילו לקוחות הפרישה החברה לחומ"ס, שכן חובות הלקוחות. האמדן יקבע כאחוז מסויים המתבסס על נסיון העבר של החברה מייצרת חשבון לקוחות ברוטו בסוף לפי הגישה האמדנית, יתרת חשבון הפרשה לחומ"ס בסוף כל תקופה, נקבעת על סמך אמדן ולא על סמך בדיקה פרטנית של מדובר בסל אמדני של הפרשה כללית.

הגישה האמדנית מתחלקת ל-2 שיטות :

1. שיטת אחוז מלקוחות. (השיטה שנלמד!).

2. שיטת אחוז ממכירות. שיטה זו היא גרועה, ע"פ ליאורן. אנחנו לא נלמד אותה (יש!).

הפרשה לחומ"ס לסוף תקופה, שהיא בעצם סל. הסל = סך החובות שהחברה מעריכה שבסופו של יום יהפכו לאבוד ים (זה עדיין שיטת אחוז מלקוחות – בסוף כל תקופה יקבע אחוז מסויים שאותו מכפילים בייתרת סגירת לקוחות ברוטו. התרגיל הזה נותן סל הפרשה לחומ"ס כי הם עדיין לא הפכו לאבודים, זאת הערכה בלבד).

האחוז לעיל מתבסס על נסיון העבר (סטטיסטיקה של 11 שנים) – כמה חובות שלי הפכו להיות אבודים בעבר.

מה קורה אם חברה קמה רק עכשיו? היא כנראה תדבק בהתחלה בשיטה הספציפית, או שהיא תלך לאמדן ענפי – תראה מה החברות האחרות באותו ענף עשו בהפרשה לחומ"ס שלהם.

כלומר, את יתרת הסגירה

שיטת אחוז מלקוחות – נכפיל את י.ס לקוחות ברוטו באחוז ההפרשה לחומ"ס = י.ס הפרשה לחומ"ס.

גזרתי מראש מנתונים של שנים קודמות, ואל יתרת סגירה זו נתאים את הסל שלי.

בגישה זו, אם אני מגלה שאחד הלקוחות בקשיים, זה לא משנה לי – אני לא אבדוק את זה. יש אמדן והאומדן הזה מכיל את העניין הזה.

הסטטיסטיקה התממשה ב- 2,111 ולכן צריך להוציא את הגורם הזה מהסטטיסטיקה. אם לאחר מכן אני מגלה שהוא מסוגל אם מישהו הופך להיות אבוד במהלך השנה (2,111 שו) – צריך להקטין את הסל ב- 2,111, כי אני יודע שהצפי שלי קטן ב- 2,111- להחזיר לי 1,111, אני מגדיל את הסל ב- 1,111.

לסיכום, חוב שהפך להיות אבוד מקטין את הסל. חוב שחזר לחיים מגדיל את הסל.

שם הקורס: המערכת החשבונאית שם המרצה: ליאורן פאנצ'בסקי מסכם: מיכאל אוהיון

מה יקרה בסוף השנה? תהיה עוד פעולה של התאמה מעבר לצפי הסטטיסטי - בהתאם לגידול או קיטון בלקוחות, אמדן סטטיסטי של האחוז ומה שקרה במציאות עם החובות האבודים שהתממשו או שחזרו לחיים.

אמדנית גם מהשטל"ק. ואז יהיה לנו לקוחות עם הפרשה לחומ"ס אמדנית וגם שטל"ק עם הפרשה לחומ"ס. למשל, שטל"ק של דגש: הנושא של הפרשה לחומ"ס אמדנית, יורחב כמובן לחשבונות אחרים כמו שטל"ג ושטל"ק. תהיה לנו למשל הפרשה

211,111 והאחוז הוא X, ההפרשה תהיה X211,111.

פקודות יומן גישה אמדנית

לא משנה מה אני אעשה מבחינת פקודות היומן, אני אגיע בסוף לאותה תוצאה, כי בתכלס לא משנה לי מה יש במהלך השנה.

אני מכפיל באחוז בסוף שנה ומגיע לאן שאני רוצה.

חוב שהופך לאבוד

להשתמש בהפרשה בגישה האמדנית תמיד. כשמחייבים הפרשה לחומ"ס מקטינים אותה – וזו למעשה הקטנת הסל שדובר ח. הפרשה לחומ"ס \ הוצאות חומ"ס (אם אני אחייב הוצאות חומ"ס נגיע בסוף שנה בדיוק לאותו מקום).

ז. לקוחות

חוב אבוד שגבינו

ח. מזומן.

ז. הפרשה לחומ"ס (או הוצאות שנים קודמות אם זה בין שתי תקופות או שזה מהותי). נגדיל את הסל – נזכה את ההפרשה לחומ"ס.

בסוף כל תקופת דיווח – פקודת התאמה (שמתאימה את היתרה כרגע למה שגזרתי מראש)

שלבי עבודה לקראת רישום פקודת התאמה – סוף תקופת דיווח:

1. מציאת יתרת הסגירה של חשבון לקוחות ברוטו.

2. מציאת י.ס לשנה הנוכחית של חשבון הפרשה לחומ"ס לפי הנוסחא:

י.ס הפרשה לחומ"ס = י.ס לקוחות ברוטו * שיעור ההפרשה

. מציאת י.ס לשנה הנוכחית של חשבון הפרשה לחומ"ס לפי הנוסחא:

3. מציאת י.ס של חשבון הפרשה לחומ"ס לשנה קודמת – נתון \ בר חישוב. (מדובר על חובות

אבודים סופיים או כאלה שחוזרים לחיים). חישוב: י.ס הפרשה לחומ"ס שנה קודמת * האחוז שאומרים לנו.

שם הקורס: המערכת החשבונאית שם המרצה: ליאורן פאנצ'בסקי מסכם: מיכאל אוהיון

4. מציאת התנועה בחשבון הוצאות חומ"ס כפלאג נאמבר ע"י עריכת מעגל יתרות של חשבון הפרשה לחומ"ס.

5. רישום פקודת התאמה לסוף שנה על סמך המספר שמצאנו.

ח. הוצאות חומ"ס.

ז. הפרשה לחומ"ס.

בסוף השנה אני כופה פקודת יומן שתביא אותי לאן שאני רוצה להגיע.

ג י ש ה מ שולבת ספציפית + אמדנית

בגישה המשולבת, החברה מחליטה לטפל בחלק מלקוחותיה (לקוחות אשר חובם מהותי) בגישה הספציפית, וביתרת הלקוחות אשר חובם אינו מהותי, לפי הגישה האמדנית. למעשה, יתרת הלקוחות ברוטו בכל סוף תקופה, ניתנת לחלוקה לשתי קבוצות – חובות ספציפיים וחובות אמדניים.

בגישה האמדנית משנה לי רק אם הלקוח אבוד או לא. לא משנה לי אם יש לגביו ספק.

לגבי לקוחות ספציפיים – כשאומרים שלחברה יש ספק \ עוקבת אחרי חוב הלקוח \ הפרישה לחומ"ס את חובו של הלקוח – זה גישה ספציפית. כאשר אין רמזים זה יהיה לקוח אמדני (רמז: הלכו לגבות את החוב והייתה בעיה, הלקוח הפך להיות אבוד).

עצם מתן שם ללקוח מסויים לא אומר לנו כלום לגבי אמדני או ספציפי.

אם אין מידע בטקסט יש להניח שמדובר הלקוח אמדני.

בכלל. לקוח ספציפי זה לקוח שהחברה עוקבת אחריו, ללא קשר אם הוא מסופק או לא. כצריך לחלק את קבוצת הלקוחות **** מאוד יכול להיות, שיש לקוח שמטופל בגישה הספציפית אבל הוא לקוח שאין איתו שום בעיה, אשר חובו אינו מסופק לשתי קבוצות – אמדניים וספציפיים, לא משנה לי מה ההפרשה לחומ"ס. יש לי 2 אנשים בספציפיים, אחד חייב לי 21,111, בגישה ספציפית. לכן, לא מפרידים בין הקבוצות לפי ההפרשה שלהם לחומ"ס – ספציפיים או אמדניים כשמדובר בלקוחות השני חייב 01,111 ויש בעיה לגבי 01,111 שלו. סך הלקוחות הספציפיים יהיה 01,111 – סך הלקוחות שכל החוב שלהם מטופל מתייחס לכל החוב.

טיפול במצב של עירוב גישות

אירועים לגבי לקוחות ספציפיים, ירשמו לפי סט פקודות היומן של הפקודות הספציפיות. אירועים לגבי לקוחות א. במהלך שנה, יש לעקוב ולברר אחר הלקוחות שמטופלים בגישה האמדנית לעומת אלה שמטופלים בגישה הספציפית.

אמדניים, לפי סט פקודות היומן המתאימות לעיל. כל זה כמובן מדובר על מהלך השנה.

ב. בסוף שנה, בסוף תקופה – יש לבצע את שני השלבים הבאים:

1. יש לחשב את ייתרת סגירה לקוחות ברוטו, ולהפרידם לשתי קבוצות. קבוצה אחת: חובות שמטופלים בגישה הספציפית, וחובות שמטופלים בגישה האמדנית.

2. יש ליישם אחת משתי דרכים שמביאות בדיוק לאותה תוצאה (בתכלס זו אותה דרך רק בהצגה שונה).

שם הקורס: המערכת החשבונאית שם המרצה: ליאורן פאנצ'בסקי מסכם: מיכאל אוהיון

לגבי חובות ספציפיים,

- מתייחסים לכל אחת מקבוצות הלקוחות בצורה נפרדת לחלוטין – כאילו יש לנו 2 חברות - ללקוחות הספציפיים. לגבי הלקוחות האמדניים, ניישם את חמשת השלבים בסוף שנה, על מנת לחשב את פקודת נבצע מעגל תנועה רגיל של הפרשה לחומ"ס ספציפית, ע"י סכימת התנועות בחשבון הפרשה לחומ"ס, המתייחס ההתאמה האמדנית שגוזרת את הוצאות החומ"ס בגין הלקוחות האמדניים.

ללא אבחנה בין לקוחות אמדניים

סך כל הלקוחות יוצגו בניכוי סך כל ההפרשה לחומ"ס, מבחינה הצגתית, לספציפיים.

חברה שמשלבת בין הגישות. ידוע שייתרת פתיחה הפרשה לחומ"ס בגין הלקוחות הספציפיים היא 0,111. יתרת

דוג'-

בסוף השנה היא 111,111. סה"כ החובות הספציפיים בסוף שנה הם 01,111. שיעור ההפרשה האמדני של החברה הוא חובו היה מסופק בתחילת שנה בסך 0,111. והוכר חוב אבוד בגין לקוח אמדני בסך 1,011. יתרת סגירה לקוחות ברטו פתיחה הפרשה לחומ"ס שמיוחס ללקוחות האמדניים – 0,111. במהלך השנה הוכר חוב אבוד בגין לקוח ספציפי אשר 11%.

נדרש- פקודות יומן + יתרות רלוונטיות לדוחות הכספיים לסוך התקופה.

סך הכל חובות אמדניים – 01,111. אמדניים – י.ס מראש 0,111. הפרשה לחומ"ס השנה 1,011. צריך להוסיף 0,011

(פלאג נאמבר).

פקודת התאמה : ח. הוצאות חומ"ס 0,011.

ז. הפרשה לחומ"ס 0,011.

סך הכל לקוחות ספציפיים – 01,111. י.פ 0,111 הפרשה לחומ"ס. יש להקטין את חשבון זה ב0,111. יתרת סגירה :

2,111.

לקוח ספציפי- ח. הפרשה לחומ"ס פתרון כתי-

ז. לקוחות 0,111

אמדני- ח. הפרשה לחומ"ס

ז. לקוחות 1,011.

הצגה מאזן : לקוחות ברטו : 111,111. לקוחות נטו : 02,111.

הצגה דו"ח רווח והפסד : הוצאות חומ"ס 0,011 (הוצאות הנהלה וכלליות).

- ליאורן ממליץ על הדרך הזו כי היא קצרה יותר : להתייחס לכל החובות, הן אמדניים והן הספציפיים במעגל תנועה

שם הקורס: המערכת החשבונאית שם המרצה: ליאורן פאנצ'בסקי מסכם: מיכאל אוהיון

הפרשה לחומ"ס הכוללת (אמדני + ספציפי), ובגוף המעגל, תיכנס כל תנועה בהפרשה לחומ"ס, לא משנה אם היא לחומ"ס כולל, אשר ייתרת הפתיחה שלו תהיה ההפרשה לחומ"ס הכוללת (אמדני + ספציפי) וייתרת הסגירה תהיה אחד לצרכי נוחות. כלומר, בסוף שנה, על-מנת לחשב את פקודת ההתאמה האמדנית, נבצע מעגל תנועה הפרשה ספציפית ולא משנה אם היא אמדנית. במהלך השנה עושים אותו דבר כמו בשיטה הראשונה לעיל.

דוג' - חובות אמדניים : 01,111. י.ס הפרשה אמדנית – 0,111 (11%).

חובות ספציפיים : 01,111. י.ס הפרשה ספציפית – 2,111. (פשוט לא צריך לכתוב מעגל תנועה).

איחוד של שני הדברים לעיל :

הפרשה לחומ"ס במעגל תנועה אחד (יותר מהיר)

י.פ 0,111 (0,111 + 0,111) – לקחו הכל ביחד משנה שעברה.

י.ס – 0,111 (0,111 + 2,111)

מה הפלאג נאמבר?

(0,111)

(1,011)

למה השיטה הזאת טובה? כי איפה שכתוב חובה הפרשה לחומ"ס מקטינים, ואיפה שכתוב זכות – מגדילים – זה 0,011 – פלאג שהולך לפקודת התאמה.

הרבה יותר מהר מאשר לחפש גם ספציפי ואומדני.

ג יול לקוחות

מדביקים לחובות הלקוחות מרכיב של גיל. החברה אומרת – יש לי לקוח שיושב אצלי במאזן כבר שנה וחצי, אז אני החברה תחלק את החובות שלה לשכבות. ככל שגיל הלקוח יעלה (הוא יישב במאזן יותר זמן), כך שיעור ההפרשה בגין אפריש בגינו 11% ולא 0%. החוב, יגדל.

השלב היחיד שמשנתנה מבחינת גיול זה אופן החישוב. שיעור ההפרשה אינו אחיד – לפעמים הוא X ולפעמים Y. ככה דוג' - עמוד 00 בספר.

מגיעים ליתרת סגירה הפרשה לחומ"ס. רק החישוב משתנה.

ש נת 2,111.

י.ס לקוחות ברוטו 121,111

י.ס הפרשה לחומ"ס 0,111

י.פ הפרשה לחומ"ס (החברה רק הוקמה).

מעגל תנועה חשבון הפרשה לחומ"ס :

י.פ הפרשה לחומ"ס 1

פקודת התאמה : 0,111. פלאג (זה פעם ראשונה שאני יוצרת את הסל).

שם הקורס: המערכת החשבונאית שם המרצה: ליאורן פאנצ'בסקי מסכם: מיכאל אוחיון

י.ס הפרשה לחומ"ס 0,111.

ח. הוצאות חומ"ס 0,111.

ז. הפרשה לחומ"ס 0,111.

יתרת לקוחות במאזן – 110,111.

ש נת 2110

ח. הפרשה לחומ"ס 0,111

ז. לקוחות 0,111

י.ס לקוחות ברוטו 101,111

י.ס הפרשה לחומ"ס 0,011 (אחוז שונה כתלות בגיל החוב).

י.ס הפרשה לחומ"ס 0,111 (תקופה קודמת).

מעגל תנועה חשבון הפרשה לחומ"ס :

י.פ הפרשה לחומ"ס (01.12.11) 0,111

פקודת התאמה 0,011 פלאג נאמבר חוב אבוד (0,111)

י.ס הפרשה לחומ"ס (01-10-11) 0,011

ח. הוצאות 0,011

ז. הפרשה לחומ"ס 0,011.

יתרת לקוחות במאזן ליון 01-12-11 101,111.

רכוש קבוע- סיכום 2014

נכס שיש לחברה לזמן ארוך ויפיק לחברה הטבות כלכליות מחזוריות.

לדוגמא- מכוניות, ריהוט, בניין, מכונה.

ביאור במאזן דו"ח רווח והפסד

רכוש קבוע- עלות היסטורית XXX הוצאות פחת

(פחת שנצבר VVV)

רכוש קבוע נטו- עלות מופחתת

עלות היסטורית

עלות רכישת הרכוש הקבוע ביום רכישתו.

העלות ההיסטורית תלווה את הרכוש הקבוע לכל אורך חייו ובמרבית המקרים תפחת בצורה הדרגתית.

העלות ההיסטורית של הרכוש הקבוע כוללת הן את העלות הרכישה הישירה של הכנס והן את העלויות האחרות הכרוכות בהבאת הנכס למצב בו הוא כשיר לייצר הכנסה.

למשל- עלות שחרור הנכס מהמכס, מיסי רכישה, עלות הובלת הנכס לחברה, ביטוח הנכס עד לתחילת השימוש, עלויות התקנה וכו'.

פחת

הפחת החשבונאי משקף את צריכת הטבות הכלכליות מהנכס.

הפחת מטופל באמצעות 2 חשבונות:

- א. הוצאת פחת- חשבון תוצאתי בחובה.
- ב. חשבון פחת נצבר- חשבון ממאזני זכות אשר מוצג בביאור רכוש קבוע כניקוי מהעלות ההיסטורית.

הוצאות פחת

חשבון הוצאות פחת כולל את הפחת התקופתי בגין הרכוש קבוע של החברה .

הוצאות פחת יכנסו לאחד מהסעיפים הבאים בדו"ח ברוו"ה:

- א. הוצאות פחת בגין רכוש קבוע שמשמש את הנהלת החברה (רכבי מנהלים, בניין משרדים) יכנסו לסעיף הוצאות הנהלה וכלליות.
- ב. הוצאות פחת בגין רכוש קבוע שמשמש בפעילות המכירה והשיווק של החברה (רכבי הסוכנים, מחסן וכו') יכנסו לסעיף הוצאות מכירה ושיווק.

שם הקורס: המערכת החשבונאית שם המרצה: ליאורן פאנצ'בסקי מסכם: מיכאל אוהיון

- ג. הוצאות פחת בגין רכוש קבוע שמשמש בפעילות הייצור יכנס לסעיף עלות המכר והעיבוד (פחת על מכוונות הייצור, פחת על מבנה המפעל וכו'..)
- יש לשים לב שהוצאות הפחת לא נקבעות בכל תקופה מחדש אלא מבוססות על אומדן שמבצעת החברה ביום רכישת הנכס.

האומדן ייקח בחשבון 3 פרמטרים עיקריים:

- א. אורח החיים של הנכס- תקופת השימוש החזויה בנכס ע"י החברה.
- ב. שיטת הפחת הרלוונטית.
- ג. שווי הנכס החזוי של הנכס בתום השימוש בו ע"י החברה.

פחת נצבר

פחת נצבר הוא חשבון שצובר את הפחת מדו"ח רוו"ה למאזן.

פקודות היומן בגין פחת בכל תקופה:

ח. הוצאות פחת

ז. פחת נצבר

עיתוי חישוב הפחת:

פחת בגין רכוש קבוע מחושב בסוף תקופה בגין כלל הרכוש הקיים במועד זה עם זאת לעיתים נדרש לחשב פחת במועד מסוים במהלך שנה כאשר מתרחש עם הנכס אירוע חד פעמי כמו מכירה.

ערך גרט/ שייר:

הוא הסכום אותו החברה מעריכה ביום רכישת הנכס המשקף את ערכו המשוער של הנכס בתום תקופת השימוש בו ע"י החברה כלומר, החברה קובעת בכמה לדעתה היא תוכל למכור את הנכס עם תום השימוש בו.

לצורך חישוב פחת בלבד יש להפחית את ערך הגרט מהעלות ההיסטורית שכן אין הגיון לחשב פחת על סכום שהחברה מצפה לקבל.

שיטות לחישוב פחת:

שיטה 1 – פחת לפי קו ישר

הוצאות פחת התקופתי $X = 1/n \times X_t$ [ערך גרט – עלות היסטורית]

t – חלק התקופה בה הנכס כשיר ביצור הכנסה

n- מספר תקופות השימוש בנכס

שיטה 2 – פחת לפי תקופה

בשיטה זו החברה מחשבת את הפחת בהתאם לאופן הייצור בפועל במהלך התקופה, מתוך סך כל פוטנציאל הייצור של הנכס.

מספר יחידות שיוצרו בפועל בתקופה

/מספר יחידות כול שניתן לייצר מהנכס לפי הוראות יצרן X [גרט – עלות היסטורית]

= פחת לתקופה

- לא צריך להכפיל ב-t (חודשים/ תקופה) כיוון שהחישוב עפ"י יחידות ולא זמן

חברה רכשה מכונה ב- 30.8.12, המכונה מסוגלת לייצר לכל אורך חייה סך של 100000 יחידות, בחודשים ספטמבר עד סוף דצמבר ייצרה החברה בפועל 5000 יחידות

עלות המכונה היא 100000 ₪, אין ערך גרט ויש לחשב פחת לשנת 2012 לפי תפוקה.

$$100000 \times 5000 / 100000 = 5000$$

שיטה 3- סכום ספרות שנים יורד Syd יורד

שיטה זו תתאים לנכסים שהשימוש בהם בשנים הראשונות הוא מוגבר וככל שעובר הזמן, השימוש פוחת

t X [מספר סידורי של תקופת הפחת / סכום ספרות תקופות הפחת] X [גרט – עלות היסטורית]

= פחת תקופתי

שיטה 4- סכום ספרות שנים עולה sydcעולה

כל מה שאמרנו על סכום ספרות שנים יורד זהה למעט במקום (מלמעלה למטה-מלמטה למעלה).

t X [מספר סידורי של תקופת הפחת / סכום ספרות תקופות הפחת] X [גרט – עלות היסטורית]

= פחת תקופתי

שיטה 5 – אחוז קבוע מיתרה פוחתת

בשיטה זו כמו בסכום ספרות שנים יורד, ייוחס פחת גבוה בשנים הראשונות אשר ילך ויפחת ככל שיגבר זמן השימוש בנכס.

פחת לתקופה $X t =$ אחוז נתון X עלות מופחתת לתחילת תקופה (רכוש קבוע נטו)

שיטה 6 – כל שיטה אחרת שהחברה מחליטה.

מכירת רכוש קבוע:

רווח או הפסד הון:

רווח או הפסד הון הם רווח או הפסד הנובעים ממכירת רכוש קבוע ע"י החברה. הרווח או הפסד מייצגים את הפער בין התמורה שהתקבלה עבור הנכס לבין הערך של הנכס בספרי החברה ביום המכירה (העלות המופחתת של הנכס ביום המכירה).

רווח הון יכנס להכנסות תפעוליות אחרות בדו"ח רוו"ה.

הפסד הון יכנס להוצאות תפעוליות בדו"ח רוו"ה.

שלבם בטיפול מכירת רכוש קבוע:

- א. יש לחשב את התמורה נטו ממכירת הרכוש הקבוע- סך התמורה ברוטו שהתקבלה מהמכירה בניכוי עלויות מכירה מיידיות כמו עלות פרסום מודעה, עלות תיווך, עורכי דין וכו'.
- ב. יש לחשב את הוצאות הפחת בגין הרכוש הקבוע שנמכר ולתת פקודת יומן של:
 - ח. הוצאות פחת.
 - ז. פחת נצבר.
- ג. יש לחשב את העלות המפוחתת של הנכס ליום המכירה, כלומר יש להוריד מהעלות ההיסטורית את הפחת שנצבר בגין הנכס מיום כשירות, לייצור הכנסה ועד ליום המכירה.
- ד. יש לחשב רווח/ הפסד בון באמצעות הפחתת העלות המופחתת שחושבה בשלב ג' מהתמורה נטו בשלב א'.
- ה. יש לרשום פקודות יומן:
 - ח. מזומן
 - ז. נכס(לפי התמורה נטו בשלב א')
- ח. פחת נצבר (ליום המכירה).
- ז. רכוש קבוע (עלות היסטורית).
- ח. הפסד הון או ז. רווח הון.

גניבה והרס של רכוש קבוע:

זהה לחלוטין לטיפול במכירת רכוש קבוע למעט חישוב התמורה בשלב א'.
במידה ורכוש קבוע נגנב או נהרס ואין ביטוח התמורה נטו תהיה 0.
במידה ויש ביטוח התמורה נטו תהיה שווה לפיצוי מהביטוח וכל שאר השלבים זהים לחלוטין.

מקרקעין:

שם כולל ל2 דברים : קרקע ומבנה.
קרקע- אין פחת. מבנה- יש פחת.
כשיש עלות מסוימת שהושקעה במקרקעין צריך להפריד בין מרכיבי פעילויות.
מרכיב העלויות של הקרקע לחשב לחוד והקרקע לחוד- יוצגו ביחד.

מבנה ביאור רכוש קבוע:

נהוג להציג את ביאור רכוש קבוע במאזן לפי קטגוריות של נכסים.

רכוש קבוע – סיכום 2012

רכוש קבוע – משהו שמפיק לחברה הכנסה **מחזורית**. כמו למשל, מכונה שמייצרת לחברה את המוצר שהיא מייצרת.

העלות ההיסטורית – עקרון חשבונאי, לפיו נכסי החברה יירשמו במאזן בעלותם הכספית נכון ליום היווצרותם. מעלות זו יופחת לעתים פחת ולעתים העלות ההיסטורית תלווה את הנכס לאורך כל חייו השימושיים.

העלות ההיסטורית של הנכס כוללת את סך העלויות הכרוכות ברכישת הנכס ובהבאתו למצב בו הוא כשיר בייצור הכנסה במסגרת ייעודו. כלומר, עלותו ההיסטורית של הנכס תגלם לא רק את מחיר הרכישה המידי, אלא גם עלויות נוספות שיהוונו (לא כמו אצל איתי) לעלות ההיסטורית של הנכס – למשל, עלות שחרור הנכס מהמכס, מיסי רכישה ככל שקיימים, עלות הובלת הנכס לחברה, עלות ביטוח הנכס עד למועד בו הנכס כשיר לייצר הכנסה, עלויות התקנה וכולי. (דומה לקונספט של קניות).

דוג' – עמוד 101 בספר.

הוצאות אחזקה (או כל מה שהיה אחרי שהמכונה התחילה לפעול בפעם הראשונה) ילכו לדו"ח רווח והפסד, הן לא יכנסו למאזן. כל הדברים האחרים יפלטו דרך הפחת לדו"ח רווח והפסד לאט לאט.

פחת - הפחת החשבונאי משקף את קצב צריכת ההטבות הכלכליות מהנכס, כפי שהחברה צופה אותו במועד רכישת הנכס. הפחת מטופל באמצעות 2 חשבונות:

- א. **הוצאות פחת** - חשבון **תוצאתי**, סימן טבעי חובה.
- ב. **חשבון פחת נצבר** - חשבון **מאזני**, סימן טבעי זכות, ומוצג בביאור רכוש קבוע כקוזז של העלות ההיסטורית.

הוצאות פחת

חשבון הוצאות פחת כולל את הוצאות החברה בגין צריכת נכסי רכוש קבוע במהלך התקופה החשבונאית. הוצאות הפחת יתחלקו בין סעיפי דוח רווח והפסד באופן הבא:

1. הוצאות פחת בגין רכוש קבוע שמשמש את **הנהלת החברה** - יכנסו תחת הוצאות הנהלה וכלליות. למשל, פחת בגין רכבי הנהלה, בניין המשרדים וכולי.
2. הוצאות פחת בגין רכוש קבוע שמשמש **בפעילות המכירה והשיווק של החברה** - יכנסו תחת ס' הוצאות מכירה ושיווק. למשל, פחת על מבנה המחסן, פחת על רכבי סוכני המכירות וכולי.
3. הוצאות פחת בגין רכוש קבוע שמשמש בפעילות הייצור **בחברות יצרניות** - יכנסו לס' **עלות המכר והעיבוד**. למשל, פחת על מכונות ייצור, פחת על כלים שמשמשים בתהליך הייצור, פחת על רכבי פועלי הייצור.

שם הקורס: המערכת החשבונאית שם המרצה: ליאורן פאנצ'בסקי מסכם: מיכאל אוהיון

פחת לא מייצג את הירידה בשווי של הנכס. יכול להיות שמעריך שווי יעריך את הנכס אחרת ממה שאני צופה. כל אחד מבסס את הפחת שלו על איזה גורם שבא לו. הפחת על כל מוצר נקבע מראש ע"י החברה.

הפחת מייצג את ההטבות הכלכליות שאני צופה מהנכס.

דברים חשובים בנוגע לפחת:

1. פחת לאו דווקא מייצג ירידת ערך כלכלי.
2. פחת זו לא הוצאה תזרימית בכל מקרה – אני לא משלם על זה כלום (זה דומה להוצאות מראש- כי ברגע שנתתי את המזומן נוצרה לי זכות לקבל שירות. בכל אחת מהשנים הבאות תהיה פקודת יומן של הפשרה – זכה הוצאות מראש. הוצאתי מראש כסף על נכס. ידעתי שאני הולך להשתמש בנכס הזה (משאב) בהמשך). צריכת נכס מבחינה חשבונאית. רכשתי משאב בהווה, ואני משייך את השימוש – את צריכת ההטבות הכלכליות לתקופה החשבונאית הרלוונטית.
3. פחת הוא תוצר אומדני (ולכן מה שמשנה זה רק מה שהחברה חשבה שיהיה בהתחלה. כל עוד לא קרה משהו דרסטי באמדן, אנחנו לא משנים כלום), ונקבע ע"י החברה מראש בעת רכישת הנכס. האומדן יושפע מ-3 פרמטרים:
 - א. העלות ההיסטורית של הנכס.
 - ב. אומדן אורך החיים של הנכס.
 - ג. אומדן שווי הנכס עם תום השימוש החזוי בו.

צריך להפשיר את הנכס בהתבסס על שיקול דעת – אולי הנכס מפיק הרבה הטבות כלכליות בהתחלה ואח"כ נחלש, אולי משהו אחר. הוצאות פחת הן תוצר ישיר של עקרון הצבירה. הפחת לא בהכרח יהיה קבוע בכל שנה.

פקודת יומן של פחת (ניתן אותה מדי תקופה):

ח. הוצאות פחת

ז. פחת נצבר.

אפשר לתת פקודה אחת לכל סוג (ליאורן ממליץ), פריט, או על הכול ביחד.

מבחינת המאזן:

נכסים בלתי שוטפים- תחתם יש לי רכוש קבוע נטו (ברוטו פחות פחת). הרכוש הקבוע ישלח אותי לביאור – בו יש רכוש קבוע עלות היסטורית, מזה מנכים פחת נצבר, וזה נותן רכוש קבוע נטו, או בשם אחר – עלות מופחתת. בכל אחת מהתקופות תהיה לנו פקודה שונה. פחת נצבר- זה צובר! כל שנה מוסיפים על מה שהיה בשנה קודמת.

אופן חישוב הוצאות הפחת התקופתיות

עיתוי החישוב – פחת בגין רכוש קבוע נחשב בכל סוף תקופה, על כלל הרכוש הקבוע שקיים ברשות החברה נכון לסוף התקופה. בנוסף, לעתים נחשב פחת במועד מסוים במהלך שנה, זאת כאשר מתבצעת בנכס פעולה חד פעמית – למשל, מכירה (ואז מחשבים פחת רק עד הרגע שמכרנו), שיפוץ או שיפור, גניבה או הרס, שינוי אומדן ועוד.

ערך גרט (מהמילה גרוטאה) \ שייר (מהמילה נשאר) - כמה החברה חושבת שהנכס יהיה שווה כשהיא תסיים להשתמש בו. ערכו המשוער של הנכס בתום תקופת השימוש בו, כלומר – לאחר הפחתתו המלאה בספרים, לפי האומדן שקבעה החברה. ערך הגרט יקבע כאומדן ביום רכישת הנכס. לצורך חישוב הפחת (בשונה מעניין אופן הצגת הנכס), יש לנכות מהעלות ההיסטורית של הנכס את ערך הגרט, על מנת להגיע לעלות לצרכי הפחתה (ביטוי של ליאורן).

שיטות לחישוב פחת

פחת לפי קו ישר

בשיטה זו, החברה אומדת כי צריכת הנכס תעשה בצורה לינארית לאורך חיוו השימושיים.

פחת לתקופה = (עלות היסטורית פחות הגרט) **כפול** 1 חלקי n (n - אורך החיים הצפוי של הנכס) **כפול** זמן - החלק היחסי מהתקופה בו שימש הנכס בייצור הכנסה (אם מדובר ברבעון, נבדוק כמה זה מתוך 3 – כי ברבעון יש 3 חודשים).

עלות היסטורית פחות פחות פחת נצבר לתקופה = העלות נטו לתקופה (מה שיופיע במאזן).

לפעמים הקו הישר נתון באחוזים: החברה מפחיתה את הנכס בשיטת הקו הישר, לפי 20%. זה אומר שהחברה מפחיתה למשך 5 שנים. אפשר להפוך את האחוזים לשבר, ואז לגלות את השנים.

פחת לפי תפוקה

בשיטה זו, החברה מניחה כי ההטבות הכלכליות שינבעו מהנכס מתאימות לכמות היחידות / מדד יצרני אחר, שיוצרו בתקופה השוטפת, ביחס לסך כל פוטנציאל היצור של הנכס.

(מספר היחידות שהופקו בפועל בתקופה חלקי סך כל תפוקה פוטנציאלית של הנכס לפי הוראות יצרן) * (עלות היסטורית פחות גרט).

יש לנו מכונה שנרכשה ב-30/9/2012 עבור 100,000 ₪. לפי מיטב אומדן החברה, המכונה מסוגלת לייצר לאורך חייה סך של 1,000 יחידות. ברבעון האחרון של שנת 2012 יצרה החברה 200 יחידות. אין גרט. נדרש: חשב פחת לשנת 2012.

$$100,000 * 200 \ / \ 1,000 = 20,000$$

בשיטה זו אין צורך להתייחס לזמן, כי הוא מגולם כבר איפשהו פה.

סכום ספרות שנים (syd) עולה \ יורד

בשיטה זה אומדת החברה, כי הפחת בגין הנכס מחושב בצורה שבה ההטבות הכלכליות מהנכס יורדות ככל שהשימוש בו גובר או להיפך.

כלומר, בניגוד לשיטה של הקו הישר, הפחת לא קבוע.

פחת לתקופה = (עלות היסטורית פחות גרט), כפול (מס' סידורי של שנת ההפחתה חלקי סכום ספרות השנים) כפול הזמן בו השתמשתי בנכס (יכול להיות הכי הרבה 1 – מדובר בחלק משנה. מרכיב זה יהווה איזשהו אינדיקטור או ישנה משהו רק אם הוא פחות מ-1, כלומר, השתמשתי בו פחות משנה – ואז זה יהיה מספר החודשים מתוך 12).

$$n(n+1)/2 = \text{סכום ספרות השנים}$$

יש 3 שנים, המוצר עולה 3,000.

עולה	יורד	
$3,000 * (1 \setminus 6) = 500$	$3,000 * (3 \setminus 6) = 1,500$	2011
$3,000 * (2 \setminus 6) = 1,000$	$3,000 * (2 \setminus 6) = 1,000$	2012
$3,000 * (3 \setminus 6) = 1,500$	$3,000 * (1 \setminus 6) = 500$	2013

ברגע שאני בסכום ספרות, אבל יש לי חצאי שנה, צריך להכניס את פקטור החצי שנה לא רק ב-t, אלא גם בספרות הסידוריות.

לדוגמא: רכשתי את הנכס ביוני:

$$3,000 * (3 \setminus 6) * (6 \setminus 12) - 2010$$

$$3,000 * (- 2011)$$

שיטת אחוז קבוע מיתרה פוחתת

בשיטה זו החברה אומדת שההטבות הכלכליות מהנכס יקטנו ככל שתקופת השימוש בו גדלה. ככל שאני משתמש יותר בנכס, כך ההטבות הכלכליות שלי ממנו קטנות.

יתרת העלות המופחתת (עלות היסטורית פחות פחת נצבר) של הנכס ליום הרכישה (תחילת תקופה) * אחוז קבוע (בו מגולם כבר הגרט, אנחנו לא צריכים להתעסק עם הגרט) * t.

שם הקורס: המערכת החשבונאית שם המרצה: ליאורן פאנצ'בסקי מסכם: מיכאל אוהיון

דוג' - רכוש קבוע שהחברה רכשה ב-1/1/2011. העלות ההיסטורית היא 1,000 והחברה מפחיתה לפי אחוז קבוע מיתרה פוחתת - 20%.

2011 - אין לי פחת נצבר בתחילת שנה לכן - $1,000 * 20\% = 200$

2012 - ייתרת העלות המופחתת של הנכס - 800 (עלות היסטורית פחות פחת נצבר - 200). לכן - $800 * 20\% = 160$

2013 - $640 * 20\% = \underline{\hspace{2cm}}$

בשיטה זאת, אחרי שנפחית ונפחית, ונפחית, יישאר ערך גרט (אחרי שנות השימוש שלי).

מכירת רכוש קבוע

רווח \ הפסד הון

רוו או הפסד הון, הם רווח \ הפסד הנובעים ממכירת רכוש קבוע בתום תקופת השימוש בו. הרווח או ההפסד מייצגים את הפער בין שווי הנכס בשוק (שווי כלכלי), לבין ערך הנכס (העלות המופחתת בספרי החברה = שווי חשבונאי). כלומר, שווי כלכלי פחות העלות המופחתת.

מה זה הדבר הזה בעצם? פה נספגת הסטייה באומדן שלי (סטייה קטנה). במצב אידיאלי, אם האומדן שלי הוא בול, בכל רגע נתון שאני מוכר את הנכס, זה אמור לצאת אפס. אם העלות שהפחתתי היא קטנה מדי, העלות המופחתת שלי גדלה, התמורה לא מגיעה לעלות הפוחתת ונוצר לי הפסד הון (לאורך השנים הכרת בפחות מדי הוצאות, והיום אתה צריך להכיר בזה).

רווח או הפסד הון יכנסו להכנסות או הוצאות תפעוליות אחרות בדו"ח רווח והפסד.

שלבים לחישוב רווח או הפסד הון במכירת רכוש קבוע

1. חישוב תמורה נטו ממכירת הרכוש הקבוע. תמורה נטו זה סה"כ התמורה שהתקבלה מהרכוש, בניכוי עלויות מכירה מיידיות (פרסום מודעה בעיתון, דמי תיווך - כל מיני הוצאות שממש קשורות במכירה של הנכס).

2. יש לחשב את הוצאות הפחת מתחילת התקופה אשר במהלכה נמכר הנכס ועד ליום המכירה + פקודת יומן.

למשל, רכשתי נכס ב-1-1-2008, מכרתי אותו ב-2012-6-24, אני אחשב את הוצאות הפחת מתחילת 2012. פקודת יומן - בשלב זה:

ח. הוצאות פחת.

ז. פחת נצבר.

3. חישוב סך כל הפחת שנצבר מיום כשירות הנכס בייצור הכנסה, ועד ליום המכירה. לשים **♥** - אפשר לחשב כך: חיבור פחת נצבר לסוף תקופה קודמת + הפחת שחושב בשלב מס' 2. או לחשב מחדש את כל הפחת שנצבר.

שם הקורס: המערכת החשבונאית שם המרצה: ליאורן פאנצ'בסקי מסכם: מיכאל אוהיון

4. חישוב העלות המופחתת ליום המכירה. שזה בעצם, לקחת את העלות ההיסטורית ולהוריד ממנה את שלב מס' 3.

5. יש לחשב רווח או הפסד הון = התמורה נטו (שלב 1) פחות עלות מופחתת (שלב 4).

6. יש לרשום פקודת מכירה.

ח. מזומן \ חייבים לפי שלב 1 – תמורה נטו.

ח. פחת נצבר משלב 3.

ז. עלות היסטורית רכוש קבוע.

שני הדברים שבצהוב יחד – נותנים את העלות המופחתת בפועל, והרי אמרנו שהתמורה נטו פחות העלות המופחתת יתנו לי רווח או הפסד הון, וככה זה מסתדר עם המשך הפקודה לעיל.

אם התמורה גבוהה מהפחת והעלות ההיסטורית, יהיה רווח.

מה שסוגר את הפקודה לעיל זה אחד משניים (נוסיף אחד מהם לקבל פקודה מרובעת):

א. ח. הפסד הון

ב. ז. רווח הון

דוגמא: עמוד 104

לפעמים לא תהיה לנו ברירה אלא לכתוב:

ח. מזומן

ז. עלות מופחתת (אין לנו נתונים על פחת נצבר ועלות היסטורית).

ז. רווח הון

הון עצמי - סיכום 2013

הקדמה:

- חברה- גוף עצמאי, מעל החברה יש בעלי מניות ובעלי החברה.
- א. מניה- פתק שהחברה נותנת לבעל המניות וזה אומר שיש להם חלק יחסי מהחברה
- ב. איך נהיים בעלי מניות?
אלמוני מכניס כסף ומקבל פתק (מניה).
- ג. אם החברה מתפרקת כי היא לא יכולה להחזיר את ההתחייבויות שלה, אי אפשר לפנות לבעלי המניות.

- איך בעלי מניות יכולים להשפיע על החברה?
דירקטוריון- בעלי המניות מתכנסים לאסיפה כללית.
בוחרים מועצת מנהלים/ דירקטוריון (חלקים שווים לכל אחד) שמייצגים את בעלי המניות.
- אם אני בעל מניות יש לי זכות להצביע לבחירת מועצת המנהלים.
אם בעל מניות מכניס כסף לחברה:
פקודות יומן-
ח. עו"ש/ מזומן
ז. הון עצמי

תפקיד הדירקטוריון:

1. לפקח על מה שקורה בחברה, בעלי המניות ממנים נציגים שיפקחו על המנכ"ל והסמנכ"ל שהכול יתנהל כשורה.
2. להתוות מדיניות- אם רוצים לפרוץ לשוק חדש בחו"ל, המנכ"ל צריך לקבל אישור מהדירקטוריון (שמייצגים את בעלי המניות).
(רק שמדובר בהחלטות מהותיות)

מנכ"ל עובד לכל דבר בחברה, מקבל משכורת מהחברה.

דירקטור מקבל שכר טרחה על כל פעם שבא לפגישה הוא לא עובד בחברה.

בעלי המניות מקבלים בסך הכול דיבידנדים.

מי שמחליט על חלוקת דיבידנדים הוא מועצת המנהלים/ דירקטוריון.

חברה פרטית- יכול להיות שבן אדם שהוא כל שלושת הגופים ויכול לגם להיות ניהול תקין של 3 גופים.

(כי זה לא נוגע לציבור ולכן זה יכול להיות מאושר שאדם אחד ייוחס ל-3 גופים שונים)

- ההבדל בין ציבורית לפרטית: ציבורית נסחרת בבורסה ופרטית לא.

הון מניות

סעיף הון המניות מייצג את ה"ערך הנקוב" של סך המניות שהונפקו ע"י החברה נכון ליום מסוים (המאזן).
"ערך נקוב"- סכום שרירותי לחלוטין אשר בעל המניות הראשון שהקים את החברה קובע.
ערך זה אינו מייצג את שווי השוק של המנייה ביום ההנפקה.
"פרמיה"- מייצגת את עודף התמורה שהתקבלה בהנפקה על ערכם הנקוב של המניות שהונפקו.

טיפול בדיבידנד :

בד"כ חלוקת דיבידנד תיעשה ב2 שלבים :

- א. ההכרזה : בשלב זה דירקטוריון החברה יכריז שבתאריך עתידי מסוים יחולק דיבידנד לבעלי המניות.
- ב. שלב החלוקה בפועל : בשלב זה החברה תחלק את הדיבידנד במזומן לבעלי המניות.
- ג. הכרזה : ח. עודפים (דיבידנד)
ז. דיבידנד לשלם.

או כסעיף עצמאי ההתחייבויות במאזן או שיופיע בביאור של סעיף זכאים/ הוצאות

לשלם.

- ד. תשלום : ח. דיבידנד לשלם.
ז. מזומן.

שיפור והשבחה:

נשאלת השאלה האם השקעת עלויות בנכס קבוע קיים מהווה נכס בפני עצמה או לחילופין הוצאה שוטפת מדו"ח רוו"ה.

החשבונאות תתייחס לעלות שהושקעה בנכס קיים השיפור/ השבחה כלומר בעלות שתופל כנכס ולא כהוצאה כאשר העלות תגדיל את סך ההטבות הכלכליות הצפויות בעתיד.

מבחינה פרקטית במרבית המקרים השקעת עלות תחשב לשיפור (נכס) מבחינה חשבונאית כאשר היא תענה על אחד מ3 הקריטריונים הבאים:

- א. בעקבות השקעת העלות נוספה לנכס יכולת שלא הייתה לו לפני כן.
דוגמא: לחברה יש מדפסת רגילה, לאחר מספר תקופות החברה רכשה צי"פ/ רכיב שאם היא מחברת אותו למדפסת ניתן להדפיס בתלת ממד.
- ב. בעקבות השקעת העלות אורך החיים של הנכס גדל.
לדוגמא- לחברה יש מטוס אשר בעקבות רכישת מנוע חדש המטוס יכול לשמש ל10 שנים נוספות.
- ג. השיפור מהווה נכס עצמאי או שברור שהעלות שהושקעה מהווה סכום מהותי מאוד ביחס לשווי של הנכס המקורי (ביחס לעלות המופחתת).

הטיפול החשבונאי בשיפור

- א. ביום ביצוע השיפור העלות תטופל כנכס במאזן ותירשם פקודת יומן.
ח. נכס מקורי/ שיפור (חשבון חדש).
ז. מזומן/ שטר/ זכאים.
- ב. במהלך התקופה השוטפת יש לחשב בכל תקופה את הוצאות הפחת בגין הנכס המקורי ואת הוצאות הפחת בגין נכס השיפור-כל אחד לפי מאפייני ההפחתה שלו (מאפייני ההפחתה לא חייבים להיות זהים).
יש לרשום פקודות יומן להעברת הפחת וכמו כן יש לשים לב שכאשר ביצוע השיפור משפיע על מאפייני ההפחתה של הנכס המקורי יש לטפל בנכס המקורי באופן הבא לצורכי חישוב פחת בלבד:
 1. יש לחשב את העלות המופחתת של הנכס המקורי נכון ליום ביצוע השיפור.
 2. העלות המופחתת תהווה את "העלות החדשה לצורכי הפחתה" של הנכס המקורי.
 3. העלות החדשה להפחתה (בניכוי ערך גרט אם יש) ישמש כבסיס ההפחתה מעתה והילך לצורכי חישוב פחת בגין הנכס המקורי.
- ג. בסוף כל תקופה לצורכי הצגה במאזן יוצגו הנכס המקורי ונכס השיפור יחדיו (על אף שלצורכי חישוב פחת הנכס המקורי ונכס השיפור מטופלים בנפרד).

אפשרות נוספת לחישוב פחת לאחר שיפור

כאשר ניתן ללמוד מהשאלה שלאחר ביצוע שיפור הנכס המקורי והשיפור מופחתים מכאן והילך לפי מאפייני הפחתה זהים (כלומר- לפי אותה שיטת פחת ולמשך אותו מספר שנים) ניתן לחסוך זמן ע"י חישוב מאוחד של הפחת בגין הנכס והשיפור.

במקרה כזה יש לבצע את השלבים הבאים:

- א. לחשב את העלות המופחתת של הנכס המקורי ליום השיפור.
- ב. להוסיף לעלות המופחתת של הנכס המקורי את עלות השיפור.
- ג. הסכום מסעיף ב' יהווה את העלות החדשה לצורכי הפחתה של הנכס המקורי והשיפור גם יחד.
- ד. מכאן והילך העלות החדשה להפחתה תיחשב כבסיס לחישוב הפחת המאוחד בגין הנכס המקורי והשיפור.

מלאי - סיכום 2014

בחשבונאות ניתן לטפל במלאי ב2 צורות: באופן תקופתי ובאופן תמידי.

הגישה התקופתית

בגישה התקופתית החברה מקפידה לרשום פקודות יומן בגין רכישת מלאי (קניות) אך אינה רושמת פקודות יומן לשם ביטוי רישומי של גריעת מלאי בעת מכירתו.

הסיבה לכך היא שלפי חוקי מס הכנסה מחויבת החברה לבצע ספירת מלאי בסוף שנה ולכן מטעמי עלות/ תועלת החברה בוחרת לטפל במלאי רק בסוף שנה, על כן במהלך שנה המלאי אינו מעודכן על עלותו האמתית.

בגישה התקופתית כאמור לא ניתן לחשב את עלות המכר ישירות ולכן סעיף עלות המכר בדו"ח רו"ה יחושב בעקיפין (באמצעות ביאור עלות המכר).

פקודות יומן בגישה התקופתית:

חברה שהוקמה ב1/1/11, במהלך השנה החברה רכשה 100 קופסאות טונה בעלות של 10 שקל ליח' ומכרה 70 קופסאות טונה במחיר של 20 שקל ליחידה.

במהלך שנת 2012 רכשה החברה 200 יחידות נוספות בעלות של 10 אך לא מכרה אף קופסה.

מלאי תמידי

בגישה המלאי התמידי החברה עוקבת באופן רציף אחר חשבון המלאי והתפתחותו במהלך השנה. לפי גישה זו המלאי יהיה מעודכן על עלותו בכל נק' זמן בתקופה.

עניין זה נובע מהעובדה שהחברה תביא לידי ביטוי באמצעות רישום פקודות יומן גם את כניסות המלאי (רכישות) וגם את גריעת המלאי (בעת המכירה).

מבחינת הטיפול החשבונאי החברה תחייב ותזכה ישירות את חשבון המלאי, עלות המכר תחשב באופן ישיר ללא צורך בביאור וכן לא יהיה צורך בפקודות התאמה בסוף תקופה (אלא אם כן התגלה פער אל מול ספירת המלאי).

כשהחזרה סחורה לספקים יש לחייב את המלאי כי מס' היח' קטנו.

כשמדובר בהנחות מספקים יש לחייב את המלאי כי העלות הכספית קטנה.

ספירת מלאי

פעולה המחייבת ע"פ חוק כאשר ללא קשר לגישת הטיפול במלאי יש לבצע ספירה של כל היח' הנמצאות בבעלותה המשפטית של החברה נכון לסוף שנה במועד הקרוב ביותר האפשרי ל31/12.

דוגמאות למלאי שיש לספור בספירת מלאי:

1. מלאי שנמצא במחסני החברה ובחנויות החברה.
2. מלאי שהוחזר ע"י לקוחות לפני סוף תקופה אך טרם הגיע פיזית למחסני החברה.
3. מלאי שבדרך- מלאי שהחברה רכשה לפני סוף תקופה אך טרם הגיע פיזית למחסנים.
4. מלאי בקונסיגנציה (משגור)- מלאי שנמצא פיזית אצל לקוחות החברה אך היא בבעלותה המשפטית של החברה.

אילו יח' לא לספור

1. מלאי שמצוי פיזית בחנויות החברה אך אינו בבעלותה המשפטית (לקוח לא יספור מלאי בקונסיגנציה).
2. מלאי שנמצא פיזית במחסני החברה אך אינו נמכר ללקוחות או הוחזר לספקים לפני תום השנה.
3. מלאי איטי ומלאי מת.

הספירה מוקדמת/ מאוחרת ליום המאזן

כאשר בשל אילוץ כלשהו לא ניתן לספור את המלאי ב 31/12 של אותה שנה יש לספור אותו במועד הקרוב ביותר ולבצע התאמות בגין התנועות בין מועד הספירה למועד החתך.

קביעת עלות המלאי בנקודות שונות בזמן

- א. בעת רכישת המלאי אין שום בעיה לקבוע את עלות היח' שנרכשו (גם אם היחידות מורכבות ממחירים שונים).
- ב. בעת מכירת המלאי (תמיד) או בעת ספירת המלאי בסוף שנה (תקופתי) קיימת בעיה לקבוע את עלות היחידות שנמכרו (בתמיד) או את עלות היחידות שנשארו בסוף שנה (בתקופתי), כאשר הרכב היחידות כולל מחירי עלות משתנים. לבעיה הזו לא קיים פתרון מציאותי ולכן החברה נדרשת לאמץ (גם בגישה התמידית וגם בגישה התקופתית) את אחת מהשיטות המקובעות להערכת עלות המלאי.
 - א. השיטה הספציפית- בשיטה זו יש להפריד פיזית בין יחידות בעלות עלות שונה.
 - ב. פיפו – first in first out לפי שיטה זו מניחים שבגישה התמידית היחידות שנמכרות ראשונות הן היחידות הוותיקות ביותר, כלומר אלה שנרכשו ראשונות. בגישה התקופתית מניחים שהיחידות שנשארו במלאי הסגירה הן היחידות החדשות ביותר.
 - ג. ממוצע משוקלל: תחת שיטה זו מניחים שכל יחידה שנמכרת (תמיד) או שכל יחידה שנשארת בסוף שנה (במלאי תקופתי) היא בעלות ממוצע משוקלל המשלב את העלויות השונות של היחידות שנרכשו.

מלאי איטי ומלאי מת

מלאי איטי הוא מלאי שהחברה חוששת שהחברה לא תצליח למכור בעתיד הקרוב.

הטיפול במלאי איטי: פעם בשנה בסוף שנה.

מלאי איטי יכול לחזור לחיים, כלומר- החברה יכולה להעריך מחדש את סיכויי מכירתו.

במידה ומלאי איטי חזר לחיים, בגישה התמידית- תיתן פקודה הפוכה-

ח. מלאי

ז. עלות מכר.

בתקופתי- יש לספור את המלאי בכללותו.

מלאי מת

מלאי שהחברה לא תצליח למכור לעולם- מאכלים פגי תוקף.

בניגוד למלאי איטי מלאי מלא מת לעולם לא יחזור לחיים.

ירידת ערך המלאי

בסוף כל תקופה לאחר חישוב מלאי הסגירה יש לבחון האם שווי המימוש נטו של המלאי נמוך מעלותו- במידה והתשובה חיובית יש לבצע תהליך של ירידת ערך לפיו עלות המלאי בסוף תקופה תותאם כדי לשקף את ירידת הערך.

התקינה החשבונאית קובעת כי נכס המלאי יוצג בסוף כל תקופה בספרי החברה בערך הנמוך מבין עלותו לשווי המימוש נטו שלו כאשר ככל שניתן הבדיקה תיעשה ברמת פריט המלאי ולא ברמת המלאי כולו.

הפרשה לאחריות

כאשר מבצעים מכירה ובגין המוצרים שנמכרו ניתנת אחריות יש לבטא את המחויבות האפשרית לשאת בעלויות תיקון המוצר, כבר ביום המכירה לאחר מכן ככל שנוצרים עלויות בפועל יש להכיר בעלויות אלה כנגד סגירת ההתחייבות בדרך כלל הוצאות אחרות יכנסו להוצאות הנהלה וכללית בדו"ח רוו"ה.

הפחתת נכסים בלתי מוחשיים

נכסים בלתי מוחשיים הם נכסים שמשמים את החברה בתהליך הפקת ההכנסה שלה, אך אינם בעלי קיום פיזי.

לדוגמא: פטנט, זיכיון, לוגו, מוניטין, נוסחה וכו'.

מלאי - סיכום 2012

מ.פ – מלאי פתיחה.

מ.ס – מלאי סגירה.

גישות לטיפול במלאי

הגישה התקופתית ו הגישה התמידית - בגישה התמידית, החברה תעקוב בצורה רציפה אחר כל כניסה או יציאה של מלאי, בעוד בגישה התקופתית, החברה מחליטה כעניין של מדיניות, שלא לעקוב אחר יציאות גריעות של מלאי, כך שתחת הגישה התקופתית המלאי אינו מעודכן במהלך השנה, ומתעדכן פעם אחת בסוף שנה.

בגישה התקופתית - נותנים פקודת יומן לקליטת הסחורה. גריעה של מלאי לא תקבל ביטוי - למה? בדומה לחומ"ס, החברה תוכל לבוא בסוף שנה ולקבוע בצורה חיצונית את מלאי הסגירה.

בגישה התמידית - גם קליטה תקבל ביטוי וגם גריעה תקבל ביטוי. צריך לספור מלאי, כי תמיד צריך לספור מלאי.

גישה תקופתית

בגישה התקופתית, במהלך התקופה, ירשמו פקודות יומן לשקף את קליטת המלאי ע"י החברה, באמצעות חשבון הקניות. בגישה זו, לא תירשם פקודה בעת גריעת המלאי. בסוף התקופה תיערך ע"י החברה ספירה פיזית של יחידות המלאי, ולאחר מכן תקבע החברה את ערכו הכספי של המלאי כפי שיופיע במאזן, ותקבע את עלות המכר כפי שתופיע ברווח והפסד.

מבחינת המאזן (רק חברות מסחריות) - במאזן של חברה מסחרית, יוצג המלאי בערכו הכספי, ערך הנקבע בשני שלבים:

1. קובעים את עלות המלאי - כמה עלה לי המלאי שנמצא במלאי הסגירה.
2. משווים בין עלות המלאי לבין שווי המימוש נטו של המלאי (שווי שוק), וקובעים את ערכו הכספי של המלאי לפי הנמוך מבין שני הפרמטרים.

בדו"ח רווח והפסד בגישה התקופתית אני נעזר במלאי אותו חישבתי ע"מ לחשב בעקיפין את עלות המכר בתקופה. בגישה התקופתית החברה לא יודעת לחשב בצורה ישירה את עלות המכר (כי היא מעולם לא נתנה פקודת יומן שהיא מכרה את המלאי).

כשאני נמצא בגישה התקופתית יש לי סט של פקודות יומן:

יש לנו חברה שהוקמה ב-2010-1-1. איזה פקודות יומן צריך לכתוב ביום ההקמה, במהלך שנת 2010, בסוף שנת 2010 ובמהלך שנת 2011.

יום ההקמה:

2010-1-1 - אין פקודת יומן, כי אין מלאי.

מהלך שנת 2010:

ח. קניות (רכישות הקניה במחיר עלות הובלה וכו').

ז. מזומן \ ספקים.

31-12-2010

1. סופרים את המלאי פיזית וקובעים את הערך הכספי.

2. פקודת התאמה:

ח. **מלאי מאזן** (חשבון מאזני- סימן טבעי חובה). מה שיהיה פה זה מספר יחידות שנספרו

* עלות או שווי מימוש ליחידה לפני הנמוך.

ז. **מלאי סגירה רווח והפסד** (חשבון תוצאתי עזר. סימן טבעי זכות – כי ככל שהוא

גבוה יותר הוא מקטין את התוצאות – וככה הוא בעצם הכנסה).

1-1-2011

נותנים פקודת ביטול – מבטלים את פקודת ההתאמה לעיל.

ח. **מלאי פתיחה רווח והפסד** (חשבון עזר תוצאתי).

ז. **מלאי מאזן**. משתמשים באותו מספר שהיה בפקודת ההתאמה.

למה עושים את הפקודה הזאת? כי אני רוצה להתחיל עוד פעם מאפס בתחילת השנה. למה? כי בכל מקרה אני אספור את כל המלאי שיש לי בסוף שנת 2011.

דוגמא מספרית

חברה הוקמה ב-1-1-2010. החברה מוכרת טונה. במהלך שנת 2010 החברה רכשה 100 קופסאות טונה בעלות של 10 ₪ ליחידה, ומכרה בשנת 2010 70 קופסאות טונה במחיר של 20 ₪ ליחידה. בסוף שנת 2010, ידוע כי שווי המימוש נטו של קופסת טונה שווה לעלותה. במהלך שנת 2011, רכשה החברה 200 יחידות נוספות, גם כן בעלות של 10 ₪ ולא מכרה אף קופסא. גם בסוף 2011 שווי מימוש שווה לעלות.

נדרש:

1. פקודות יומן 2010.

2. פקודת יומן 2011.

3. להציג רווח גולמי 2010 ו-2011 (אם לא מכרתי כלום, לא עלה לי כלום למכור את מה שלא מכרתי).

תשובות:

ח. קניות

ז. מזומן 1,000.

ח. מזומן.

ז. מכירות 1,400.

ח. מלאי מאזן

ז. מלאי סגירה 300

ח. מלאי פתיחה רווח והפסד

ז. מלאי מאזן 300

ח. קניות

ז. מזומן 2,000.

ח. מלאי מאזן

ז. מלאי סגירה 2,300

רווח גולמי 2010 –

מכירות – 1,000

מלאי פתיחה רווח והפסד- 0.

קניות 1,000.

מ.ס (300).

עלות מכר (700).

רווח גולמי – 700.

מאזן 2010 – מלאי 300.

רווח גולמי 2011

אין מכירות, אז אין עלות מכר, ולכן אין רווח גולמי. הרווח הגולמי הוא אפס.

מלאי תמידי

בגישת המלאי התמידי, המלאי מנוהל באופן שוטף, כאשר גם כניסות מלאי וגם יציאות מלאי נרשמות באופן סדיר ע"י החברה. כיוצא מכך, מלאי החברה מעודכן בכל רגע נתון. בסוף שנה תשווה החברה את יתרת סגירת חשבון מלאי כפי שנרשם בספרים לערך הכספי של המלאי בהתבסס על ספירת המלאי בסוף התקופה, ותתאים את רישומי המלאי לערך המלאי שנספר בפועל.

הבדלים בין גישה תמידית לתקופתית:

1. גישה תמידית – יש חשבון מלאי מאזני במקום חשבון קניות.
2. בגישה תמידית- אין פקודת התאמה בסוף תקופה, אלא אם יש הפרש בין הרישום לספירה.
3. כל פקודת מכירה תגרור פקודת גריעת מלאי בגישה התמידית.
4. עלות המכר מחושבת באופן ישיר, כלומר – אין צורך בביאור עלות מכר של מלאי פתיחה+ קניות – מלאי פתיחה.

דו"ח רווח והפסד בגישה תמידית יתחיל באופן הבא:

מכירות

(עלות מכר) – נגיע באמצעות מעגל תנועה רגיל.

רווח גולמי.

למלאי במאזן בגישה התמידית נגיע באמצעות מעגל תנועה חשבון מלאי.

פקודות יומן בגישה התמידית

רכישת סחורה:

ח. מלאי (מס' יחידות * עלות יחידה).

ז. ספקים \ מזומן.

שם הקורס: המערכת החשבונאית שם המרצה: ליאורן פאנצ'בסקי מסכם: מיכאל אוהיון

מכירת סחורה:

ח. מזומן \ לקוחות.

ז. מכירות (מס' יחידות שנמכרו * המחיר לצרכן).

+

פקודת גריעה (ביטוי ליציאת המלאי):

ח. עלות המכר (סוג של הוצאה).

ז. מלאי (מוריד מהמלאי). (מס' היחידות שנמכרו * מחיר עלות מעודכן לתחילת שנה).

החזרות מלקוחות:

ח. החזרות מלקוחות.

ז. לקוחות \ זכאים- אם שילמתי להם (מס' יחידות שהוחזרו * מחיר מכירה).

+

ח. מלאי

ז. עלות המכר (מס' היחידות שהוחזרו * מחיר עלות לפיו נרשמה המכירה).

הנחות ללקוחות:

ח. הנחות ללקוחות.

ז. לקוחות.

החזרות לספקים:

ח. ספקים

ז. מלאי (מס' יחידות שהוחזרו * מחיר עלות).

(פשוט הופכים את הפקודה שבא רכשנו מהספקים את המלאי).

הנחות מספקים:

ח. ספקים.

ז. מלאי (- מזכים את המלאי לפי ההנחה שקיבלנו - עדיין יש את אותו מספר היחידות, אבל העלות שלה נמוכה יותר).

התאמת מלאי בסוף תקופה

ח. עלות המכר.

ז. מלאי

מלאי סגירה יצא לי 1,000. מלאי לפי ספירה יצא לי 950. נחייב עלות מכר ונוכה מלאי על 50. אם מצאתי יותר בספירה, ניתן פקודה הפוכה.

מבחינת דו"חות כספיים-

המלאי במאזן בגישה תמידית נקבע באמצעות שני השלבים :

1. קביעת עלות המלאי (מעגל תנועה לחשבון מלאי + אם צריך התאמה).
2. משווה את מה שיצא לי עם השווי מימוש נטו וקובע את המלאי כנמוך מבניהם.

רווח והפסד בגישה התמידית – נחשב ישירות את עלות המכר, ולכן אין צורך בפירוק הסעיף למלאי פתיחה, קניות ומלאי סגירה.

ספירת מלאי (יחידות)

ספירת מלאי היא פעולה המחייבת לפי חוק, ולכן כל חברה ללא קשר לגישת ניהול מלאי שלה, תספור את המלאי הסוף התקופה. לפי חוקי מס הכנסה, יש לספור את המלאי בסוף התקופה, אלא אם כן הדבר אינו פרקטי, ואז יש לספור את המלאי במועד הקרוב ביותר לסוף התקופה, ולבצע התאמות.

בגישה התקופתית אני חייב לספור את המלאי בשביל החשבונאות הפיננסית, כי אין לי שום דרך אחרת לחשב את המלאי. בגישה התמידית, עקבנו אחר המלאי, אבל צריך לספור בשביל ההתאמות.

כאשר סופרים מלאי, העיקרון הוא שיש לספור את כל יחידות המלאי שנמצאות בבעלותה המשפטית של החברה, נכון למועד עריכת הדוחות הכספיים, למועד החתך.

התקן נותן דוגמאות למלאי שאותו נספור בסוף התקופה :

1. המלאי שקיים במחסני החברה ובחנויות החברה בסוף התקופה.
2. מלאי שחזר מלקוחות עד למועד החתך, אך טרם התקבל במחסני החברה פיזית.
3. מלאי שבדרך, כלומר – מלאי שהחברה רכשה עד למועד החתך, אך הסחורה טרם הגיעה למחסניה.

שם הקורס: המערכת החשבונית שם המרצה: ליאור פאנצ'בסקי מסכם: מיכאל אוהיון

4. מלאי בקונסיגנציה (= משגור, בעברית) - מלאי שנמצא בבעלותה המשפטית של החברה, אך מבחינה פיזית, הוא נמצא אצל לקוחות החברה (למשל, כאשר מוציא לאור מציג את ספריו בחנות ספרים כמו סטימצקי. כשהלקוח קונה את הספר, רק אז נוצא חוזה בין סטימצקי למוציא לאור).

דוגמאות למלאי שלא נספור בסוף התקופה:

1. מלאי שמצוי פיזית במחסני או בחנויות החברה, אך אינו בבעלותה המשפטית (מלאי בקונסיגנציה – למשל, כשסטימצקי בדוג' לעיל תספור את המלאי, היא לא תכלול את המלאי שדובר לעיל).
2. מלאי שנמצא פיזית במחסני החברה, אך נמכר ללקוחות לפני מועד החתך.
3. מלאי שהוחזר לספק לפני מועד החתך, אך טרם נשלח או נאסף ביחס למועד החתך.
4. מלאי איטי או מלאי מת.

ספירה מוקדמת \ מאוחרת:

במידה וביצענו ספירה מאוחרת או מוקדמת, יש להתאים את המלאי תוך התחשבות בתנועות שהתרחשו ביחס למועד החתך.

למשל, אם ביצענו ספירת מלאי ב-12-20, נחשב את המלאי שספרנו באותו יום, ונוסיף לו את המלאי שנרכש עד למועד החתך, ונוריד את המלאי הנמכר עד למועד החתך.

קביעת עלות המלאי במועדים שונים

קביעת עלות המלאי במועד רכישתו-

אין שום בעיה לקבוע את המלאי במועד רכישתו. כשאני קונה מלאי במועד רכישתו, אני יודע כמה יחידות קניתי וכמה עלה לי. אני יודע לקנות את עלות המלאי במועד רכישתו. כלומר, לא משנה באיזה גישה אני, ברגע הרכישה אני תמיד יודעת מה יש לי – כמה עלה המלאי ביום הרכישה וכמה יחידות מלאי יש.

עלות המלאי תכלול:

- א. עלות ישירה בגין המלאי.
- ב. עלויות נוספות על למועד בו המלאי כשיר למכירה.

קביעת עלות המלאי במועד שאינו מועד הרכישה (מועד המכירה, אם אנו בגישה תמידית, או סוף שנה לאחר ספירת מלאי, אם אנחנו בגישה תקופתית).

במלאי התמידי נוצרת בעיה בקביעת עלות המלאי שנמכר (מה שנמכר).

שם הקורס: המערכת החשבונאית שם המרצה: ליאור פאנצ'בסקי מסכם: מיכאל אוהיון

בגישה התקופתית נוצרת בעיה בקביעת עלות מלאי הסגירה (מה שנשאר).

על מנת לפתור את הבעיה, תקני החשבונאות מציעים לחברה 3 שיטות חלופיות לקביעת עלות המלאי.

1. **השיטה הספציפית** – אם החברה מסוגלת לזהות מוצרים בצורה ספציפית, לכל מוצר שנמכר \ נותר, תוצמד העלות הספציפית שלו. למשל, לכל מוצר יהיה מקט שונה –ברגע שנשרוק את המוצר נגלה כמה הוא עלה. אפשרות נוספת – כל מוצר שקונים, מדביקים עליו תג מחיר ברגע הקנייה.
2. **FIFO** - מה שנכנס ראשון יוצא ראשון. לפי שיטה זו, החברה מניחה שכאשר מתרחשת מכירה, היחידות הנמכרות הן הוותיקות ביותר. בהתאם, כאשר מבצעת החברה ספירת מלאי, היא מניחה שמלאי הסגירה מורכב מהיחידות החדשות ביותר. שיטה זו מתאימה למוצרים שיש להם פג תוקף (מוצרי חלב וכאלה).
3. **ממוצע משוקלל** - לפי שיטה זו, החברה מניחה שמלאי שנמכר \ נותר, הינו בעל עלות ממוצעת המשקללת את עלות כלל היחידות הנמצאות במלאי. שיטה זו מתאימה כאשר המלאי דומה.
4. **שיטה שהתקן לא מתיר** – LIFO - הראשון שנכנס הוא האחרון שיוצא. מה שנשאר במלאי לסוף שנה, הן היחידות הוותיקות ביותר.

עמוד 107 (108 פתרון) ספר ירוק:

נתחיל מפקודות יומן – למרות שלא דורשים זאת בשאלה.

הגישה התקופתית FIFO:

תחילת שנה: פקודת ביטול:

ח. מלאי פתיחה רווח והפסד (חשבון תוצאתי). 200

ז. מלאי מאזן (חשבון מאזני).

מהלך שנה (אין בעיה לחשב):

$$\text{ח. קניות/ספקים} = 20 * 6 + 25 * 8 = 320$$

ז. מזומן

מכירה (אין בעיה לחשב):

$$\text{ח. לקוחות/מזומן} = 10 * 9 + 20 * 10 = 290$$

ז. מזומן

סוף שנה: הולך לספור את המלאי: (פה יש בעיה, משתמשים ב-FIFO) - אני יודע שבמלאי יש לי 55 יחידות, אבל כמה עלו לי ה-55 יחידות??? איך נדע?! – תשובה: FIFO תקופתי- מה שנשאר אלה היחידות האחרונות – פירוט בעמוד 108).

ח. מלאי (מאזן)

$$25*8+20*6+5*10 = 370 \quad \text{ז. מלאי סגירה רווח והפסד.}$$

איך הדוחות יראו?

מאזן – מלאי 370. לא צריך לעשות מעגל תנועה.

רווח והפסד-

מכירות: 290

י.פ: 200

קניות: 320

(מלאי סגירה): 370.

עלות מכר: 140

הגישה התמידית – FIFO

רווח והפסד:

מכירות: 290

עלות מכר: 150

רווח גולמי: 140

מסקנה: FIFO – לא משנה אם אנחנו בגידה התמידית או התקופתית – הדוחות יראו אותו דבר, רק הביאור יהיה שונה. לכן, אם יש שאלה ארוכה, אפשר לפתור כאילו אנחנו בתקופתי, ולהוסיף את פקודת היומן של המלאי ואת הפקודה השנייה שצריך, זה ממש מקצר זמן!!! נעשה את חישובי הצד לפי תקופתי, ונכתוב את הפקודות המתאימות. **בממוצע משוקלל ו-LIFO זה לא עובד- זה לא מביא לאותה תוצאה.**

שם הקורס: המערכת החשבונאית שם המרצה: ליאורן פאנצ'בסקי מסכם: מיכאל אוהיון

אם היה קניה של 10 יחידות לפי עלות של 5 ליחידה, מכירה של 5 יחידות וקנייה נוספת של 20 יחידות לפי 10 ליחידה, ואנחנו ב-LIFO-

- גישה תקופתית – סה"כ 25 יחידות סוף שנה. ממה 25 היחידות האלה מורכבות? מהוותיקות ביותר. ז"א – ה-25 מתפרקים ל-10 (היחידות הוותיקות) – לפי 5 + 15 לפי 10. סה"כ מלאי סגירה – 200. יוצא שעלות המכר היא 50.
- גישה תמידית- מכרתי 5 יחידות לפי 5 כלומר, עלות מכירה של 25. רק אז, כרונולוגית, קניתי עוד 20 יחידות לפי 10. אם מסתכלים על מה שנשאר ועל עלות המכר, יש לי קנייה של 50 ועוד קנייה של 200, ועוד מכירה של 25. עלות המכר תהיה 25. יישאר לי 225. למה זה קרה- יש עיוות במהלך השנה – כי פעם אחת מסתכלים בעיניים של סוף שנה, ופעם אחרת מסתכלים במהלך שנה (או משהו כזה).

ממוצע משוקלל – הגישה התמידית

סט פקודות היומן לא משתנה. הדבר היחידי שמשתנה הוא אופן החישוב.

יש נוסחה:

עלות ממוצעת ליחידה במלאי סגירה = (סה"כ קניות + עלות מלאי הפתיחה) לחלק ב: (סה"כ יחידות שנקנו + יחידות מלאי הפתיחה).

כלומר, עלות רכש חלקי מספר היחידות.

הסבר מפורט בעמוד 108 בחוברת הירוקה.

מאזן:

מלאי 337

רווח והפסד:

י.פ. 200

קניות 320

מ.ס (337)

עלות המכר: 183.

ממוצע משוקלל נע – הגישה התמידית

בכל רכישה, כל פעם שנכנס מלאי, בין אם רכשתי או החזירו, מכניסים אותו לסל הדמיוני שמכיל את כל המוצרים יחד. רק קניה משנה את הממוצע המשוקלל.

שם הקורס: המערכת החשבונאית שם המרצה: ליאורן פאנצ'בסקי מסכם: מיכאל אוהיון

כל פעם שיש כניסה של מלאי, מעדכנים את המחיר הממוצע.

בסופו של דבר דוקרים את עלות המכר – או מעגל תנועה א מה שנשאר כפול המחיר הממוצע האחרון (עדיף).

קביעת ערך המלאי

החשבונאות אומרת לי, שנייה לפני שאתה עורך את המלאי במאזן, תבחן את הערך הכספי של המלאי. כלומר – לקחת את העלות (הנושא הקודם) ולהשוות לשווי מימוש נטו – כלומר, עלות שיחלוף (כמה היא יכולה לשחלף את המוצר היום). עלות שחלוף = כמה אפשר לקבל על המוצר בשוק בתכלס ברגע נתון. כלומר, **החברה תשאל את עצמה כמה היא תוכל לקבל על המוצר שלה אם היא תציע אותו למכירה בשוק חופשי**. זה לא המחיר לצרכן ולא מחיר הקנייה.

ע"פ החשבונאות יש לרשום את המלאי במאזן לפי הנמוך מבין עלותו לשווי המימוש נטו שלו. בדיקה זו נעשית פעם אחת בתקופה, ביום האחרון של התקופה. התקינה דורשת לבצע את ההשוואה ברמת היחידה. אם לא ניתן ברמת היחידה, אז ברמת השכבה, ואם לא ניתן ברמת השכבה, אז ברמת המלאי כולו.

כאשר שווי המימוש נטו נמוך מעלות המלאי, על החברה להפחית את המלאי בתהליך שנקרא ירידת ערך. בתהליך זה תיווצר לחברה הוצאה בגובה ההפרש בין העלות לשווי המימוש, אשר תיספג בעלות המכירות אשר בדו"ח רווח והפסד.

אם במבחן אומרים מה המחיר ליחידה אז מפרקים ובודקים מה המחיר ליחידה. אם לא מפרדים, עושים את זה ברמת המלאי כולו ולא ברמת היחידה. כשאפשר, יש לרדת לרמת היחידה, כשאי אפשר – אי אפשר.

סדר כרונוולוגי:

1. קודם כל מחשבים את העלות. קובע את העלות- מגיע למלאי כפי שמופיע במאזן.
2. שווי מימוש נטו ולקחת את הנמוך. לדוג', קבענו שהעלות היא 370, שווי מימוש נטו – יש לנו ירידת ערך של 40.

• הגישה התקופתית:

כותבים את פקודת ההתאמה לפי הנמוך. ז"א – מחשב את ה-370, את ה-330, ואז נותנים פקודת התאמה של יצירת מלאי על הנמוך.

ח. מלאי מאזן

ז. מלאי בגירה רווח והפסד (על הנמוך מבין שווי מימוש נטו ועלות – במקרה דנן 330).

את ההפרש סופגת בעקיפין עלות המכר:

מלאי פתיחה

קניות

(מלאי סגירה)

עלות המכר תגדל – כי פחות מקטינים אותה מכיוון שמלאי הסגירה קטן יותר.

שם הקורס: המערכת החשבונאית שם המרצה: ליאורן פאנצ'בסקי מסכם: מיכאל אוחיון

• הגישה תמידית

בגישה תמידית המלאי תמיד יושב על העלות. ביום המאזן צריכים לקבוע את המלאי. עושים חשבון טי רגיל. הגענו למסקנה, שהמלאי יושב על 370. השווי מימו שנטו הוא 330. מה שאומר, שהמלאי כרגע גבוה מדי ב-40, ומי שסופג זו עלות המכר. צריך להקטין על עלות המלאי ולהגדיל את עלות המכר. הפקודה שתהיה:

ח. עלות המכר

ז. מלאי (ההפרש בין העלות לבין שווי מימוש נטו).

פה המלאי כבר קיים, רק צריך להוריד אותו בעזרת פקודת ההתאמה לעיל. אם זה הפוך, לא עושים כלום- כי לוקחים את הנמוך בכל מקרה.

סיכום:

עלות < שווי מימוש	עלות > שווי מימוש	
ח. מלאי מאזן ז. מלאי סגירה רווח והפסד (לפי העלות)	ח. מלאי מאזן ז. מלאי סגירה רווח והפסד (לפי שווי מימוש)	תקופתי
לא עושים כלום.	ח. עלות מכר ז. מלאי (לפי ההפרש בין העלות לבין שווי המימוש נטו).	תמידי

מלאי איטי \ מלאי מת

מלאי איטי- מלאי שלגביו החברה חוששת שלא תצליח למכור אותו. יש ספק- זה מלאי מסופק. למשל, אם יש חברת בגדים שיש לה ליין שהוא כבר לא באופנה. היא אולי תמכור אותו בזול, או לא תמכור כלל. יש בעיה בכל מקרה.

מלאי מת- מלאי אבוד – מלאי שהחברה בטוחה ב-100% שהיא לא תצליח למכור אותו. המלאי המת לא יכול לחזור לחיים לעולם.

הגישה התמידית

מה קורה כשיש ספק (מלאי איטי)? כבר חותכים את הרווח- מציגים את המלאי במחיר נמוך יותר ממה שצריך.

ח. עלות המכר

שם הקורס: המערכת החשבונאית שם המרצה: ליאורן פאנצ'בסקי מסכם: מיכאל אוהיון

ז. מלאי

לכן, במצב של מלאי איטי, יכול להיות שיהיו מכירות של אפס, אבל תהיה עלות מכר כלשהי ורווח גולמי שלילי (הפסד גולמי) – כי באותה שנה מחקנו מלאי.

אם המלאי חוזר לחיים, עושים פקודה הפוכה.

מה קורה כשיש מלאי מת?

ח. עלות המכר

ז. מלאי

מלאי מת לא יכול לחזור לחיים, ולכן אם הגעתי למסקנה שיש מלאי מת, הוא בחוץ לעד.

אם יש מלאי מאוד מהותי של מיליונים, לא נכניס לעלות המכר, אלא להוצאות תפעוליות אחרות.

הגישה התקופתית

לא סופרים את המלאי הזה בכלל, ולכן אין בכלל פקודת התאמה בסוף שנה.

אם יש מלאי איטי שחזר לחיים + נמצא במחסן אזי סופרים אותו ומכלילים אותו בפקודת היומן הסופית.

דגש (לגבי הגישה התמידית בלבד): רלוונטי גם למלאי איטי וגם לירידת ערך (לא רלוונטי למלאי מת):

יכול להיות שמלאי איטי יחזור, ושגם ירידת הערך תעלה חזרה – השווי מימוש נטו יעלה איכשהו. מה נעשה? נעלה חזרה. כשיש ירידת ערך ואז עלית ערך, תמיד אפשר להעלות את הערך, אבל עד לגובה העלות המקורית ולא יותר (אם הורדתי ב-40, אפשר להעלות חזרה לא יותר מ-40). ההיגיון – הרי מלכתחילה לקחנו את הנמוך, ולכן לא ניקח את מה שעולה מעל מה שהיה פעם.

איך מעלים חזרה?

ח. מלאי

ז. עלות המכר

הון עצמי

בעלי מניות, דירקטוריון, מנכ"ל = הממשל התאגידי. כלומר, הגופים ששולטים בתאגיד.

בעלי המניות – מקבלים דיבידנד.

תפקיד הדירקטוריון – להתוות מדיניות אסטרטגית + לפקח + אחראים על חלוקת דיבידנד.

המנכ"ל – ניהול יומיומי שוטף.

נוצר מצב שמי שמימן את החברה לא משפיע על מה שקורה בתוך החברה. לשם פתרון בעיה זו, יש גוף נוסף, שנקרא האסיפה הכללית של בעלי המניות. פעם בשנה תהיה אסיפה כללית של בעלי המניות (כל מי

שם הקורס: המערכת החשבונאית שם המרצה: ליאור פאנצ'בסקי מסכם: מיכאל אוהיון

שיש לו מניה, יכול ללכת לאסיפה הכללית). באסיפה זו יתקבלו ההחלטות הכי כלליות והכי חשובות לחברה:

1. אישור מינוי ר"ח מבקר (שהוא העיניים של האסיפה הכללית).
2. מינוי דירקטורים.

הדרך של בעלי המניות לשלוט בחברה, היא ע"י מינוי הדירקטוריון שקובע את המדיניות הכללית של החברה.

לדירקטוריון יש תפקיד כפול ולכן יש ניגודי אינטרסים – מחד הוא צריך לפקח את החברה, מצד שני, הוא רוצה לדחוף את האג'נדה של בעלי המניות. עד לפני כמה שנים, הטייקונים היו שמים מקורבים בדירקטוריון. השנים האחרונות הדברים הפכו להיות יותר רציניים (דומים יותר לסטנדרט האמריקאי) – וחייבים להיות בכל חברה כמה דירקטורים בעלי מיומנות חשבונאית ופיננסית.

הון עצמי - הערך השאירתי של החברה (לבעלי המניות יש זכות על הערך השאירתי באופן עקיף. החברה תמיד יכולה למכור את כל הנכסים, לשלם את כל ההתחייבויות ולשלם לבעלי המניות את מה שנשאר). הוא מייצג את עודף הנכסים על ההתחייבויות. באופן עקיף מדובר גם בשווי החשבונאי לבעלי המניות.

ההון העצמי מורכב מהון מניות, קרנות הון (לגבי הקורס שלנו – פרמיה בלבד) ומעודפים.

מכירה מעל הראש – מכירה של מניה מעל הראש של החברה, סחר חופשי במניות. בעל מניה מוכר את המנייה שלו לצד ג' שאינו קשור לחברה. לא מטפלים בזה חשבונאית.

הון מניות – מניה היא זכות שמקנה למחזיק בה במרבית המקרים 3 סוגי זכויות:

1. זכות הצבעה באסיפה הכללית של בעלי המניות.
2. זכות לקבלת דיבידנד יחסי בעת הכרזת דיבידנד ע"י החברה.
3. זכות שייר בפירוק (ראה הגדרה הון עצמי לעיל).*** בעלי חוב שנמצאים בזכות כלפי החברה, קודמים לבעלי המניות בפירוק חברה.

ס' הון מניות מייצג את הערך הנקוב של מניות החברה שהונפקו.

ערך נקוב – ערך שרירותי לחלוטין שהאדם שהקים את החברה ביום הראשון קבע. למה קיים בכלל ערך נקוב? כדי שכל בעל מניה ידע בכל רגע נתון מה השליטה היחסית שלו בחברה.

הון:

הון רשום – מספר המניות, שבעל המניות הראשון שהקים את החברה קבע כתקרה להנפקת המניות (כמה סה"כ מניות תנפיק החברה). אפשר להגדיל את ההון הרשום ע"י האסיפה הכללית, במקרה שכבר נמכרו כל המניות ורוצים למכור עוד. עניין משפטי. החשבונאות לא רואה את הדבר הזה. אין התייחסות.

הון מונפק – חלק ההון הרשום שהונפק בפועל ע"י החברה (כמה מניות הונפקו מתוך המכסה לעיל בהון הרשום).

הון נפרע – חלק ההון המונפק שהתמורה בגינו הועברה לחברה מצד בעלי המניות עד ליום החתך.

הון מניות במאזן: הערך הנקוב למנייה * מספר המניות שהונפקו (ההון המונפק).

שם הקורס: המערכת החשבונאית שם המרצה: ליאור פאנצ'בסקי מסכם: מיכאל אוהיון

מנייה תיכנס להון המניות רק ברגע שהיא הופכת להיות מונפקת.

פרמיה – סוג של קרן הון. הפרמיה מייצגת את עודף התמורה שהתקבלה בהנפקה מסוימת על ערך הנקוב של המניות שהונפקו.

פקודות יומן

הנפקה בפארי – השווי של המנייה בשוק שווה לערך הנקוב \leftarrow סך התמורה שאני הולכת לקבל בהנפקה = סך הערך הנקוב של המניות. כלומר, אין פרמיה.

ח. מזומן (על הכסף שהוכנס לחברה)

ז. הון מניות.

הנפקה בפרמיה – שווי השוק למנייה גדול מהערך הנקוב למנייה \leftarrow התמורה שהחברה תקבל בהנפקה < מהערך הנקוב של המניות שהונפקו. כלומר, יש פרמיה.

ח. מזומן (על הכסף שקיבלתי).

ז. הון מניות (מס' מניות שהונפקו * ערך נקוב למנייה).

ז. פרמיה (עודף התמורה על הערך הנקוב). – זה תמיד יהיה פלאג נאמבר.

דגשים:

1. בהנפקת מניות אין השפעה תוצאתית (כי לא היה לחברה שום רווח מפעילות).
2. הון מונפק ולא נפרע. אם בהנפקות לעיל יש קניית מניות אבל עדיין לא הועבר הכסף, במקום מזומן יהיה כתוב **חייבים** (נחייב חייבים).

ס' העודפים

ס' זה מייצג את ייתר הרווח הזמינה לחלוקה כדיבידנד לבעלי המניות. העודפים מורכבים משני מרכיבים. מרכיב 1 – רווח או הפסד תקופתי. מרכיב 2 – דיבידנדים שהוכרזו בתקופה.

דיבידנד – האופן בו בעל מניות מתוגמל מכוח היותו בעל מניות. דיבידנד מוכרז ע"י הדירקטוריון, אשר רשאי להכריז על דיבידנד בהתקיים **שני תנאים מצטברים** :

1. **מבחן הרווח** – יש מספיק יתרת רווח (עודפים). נרחיב בהספק על המושג "מספיק". מבחן כמותי.
2. **מבחן יכולת הפירעון** – האם ניתן לחלק דיבידנד מבלי לפגוע בבעלי החוב. מבחן איכותי.

טיפול חשבונאי כדיבידנד

שני שלבים לחלוקת דיבידנד :

1. **שלב ההכרזה** – הדירקטוריון אומר כי מי שמחזיק במניות זכאי לדיבידנד יחסי. יכול להיות שהוא יכריז ב-10/1 אבל יוציא את הדיבידנד רק חודש וחצי אחרי. בשלב ההכרזה נותנים את הפקודה הבאה :

שם הקורס: המערכת החשבונאית שם המרצה: ליאור פאנצ'בסקי מסכם: מיכאל אוהיון

ת. עודפים.

ז. מזומן (אם מועד ההכרזה שווה למועד החלוקה) / זכאים או דיבידנד לשלם (במקרה שמועד ההכרזה מוקדם למועד החלוקה בפועל).

דוגמאות:

1. חברה הוקמה ב-1/1/2010. ידוע שהחברה הנפיקה 1,200 מניות רגילות, 1 ש' ערך נקוב ביום ההקמה. החברה קיבלה עבור המניות 1,200 ש' משני בעלי המניות הראשונים שלה, שכל אחד מהם מחזיק 50% מהחברה. ב-30/6/2010 החברה הנפיקה מניות לציבור. ידוע שלאחר ההנפקה יתרת הון המניות במאזן שווה ל-2,000, ויתרת הפרמיה שווה ל-1,000.
נדרש:

- מה שיעור החזקה של כל אחד מבעלי המניות לאחר ההנפקה ב-30/6/2010.
- מה סכום הכסף שהחברה גייסה בהנפקה.
- מה השווי בשוק של מניית החברה ב-30/6/2010.

תשובה:

כל אחד שילם בהתחלה 600 ש'.

פקודת היומן ביום הקמת החברה:

ח. מזומן

ז. הון מניות 1,200.

לאחר ההנפקה השנייה: שיעור האחזקה: פתקים לאדם מסוים חלקי סך הפתקים = שיעור אחזקה של האדם.

כמה פתקים הונפקו בהנפקה השנייה? הון המניות גדל מ-1,200 ל-2,000. כלומר, הוא גדל ב-800 ש'. עכשיו אני רוצה לדעת כמה מניות נוספות הונפקו, כי מה שמעניין אותי זה מספר הפתקים. כדי להגיע למספר הפתקים, מחלקים את הכסף בערך הנקוב. כלומר, הונפקו עוד 800 מניות ב-30/6/2010. א' וב' – מחזיקים 6000 מתוך 2,000 ולכן כל אחד מהם מחזיק ב-30% מהחברה. באופן קוהרנטי, הציבור מחזיק ב-40% מהחברה.

פקודת היומן ב-30/6:

ח. מזומן – 1,800 (הציבור קיבל 800 מניות ותמורתם הכניס 1,800 ש', רואים את זה לפי הפרמיה).

ז. הון מניות 800 (800 מניות * 1 ש' ערך נקוב).

ז. פרמיה 1,000 (עודף התמורה על ה-800, שהוא הערך הנקוב).

סכום הכסף שגייסה החברה – 1,800.

שם הקורס: המערכת החשבונאית שם המרצה: ליאור פאנצ'בסקי מסכם: מיכאל אוהיון

מה שווי המנייה ב30/6/2012? $2.25 = 800 \text{ (menayot)} \setminus 1,800 \text{ (שח)}$

שווי החברה

מחיר למנייה * סה"כ המניות = שווי החברה.

$$2.25 * 2,000 = 4,500$$

המשך דוגמא: ב1/12/2010, בעל מניות א' החליט למכור מחצית ממניותיו לבעל מניות ד' בעבור 750 ₪.

נדרש:

- מה שיעור הבעלות בחברה לאחר המכירה של כל אחד מבעלי המניות.
- מה סכום הכסף שנכנס לחברה.
- מה שווי השוק של החברה נכון ל1/12/2010.
- פקודות יומן.

תשובה:

מבחינת החברה לא קרה שום דבר – זה לא מעניין אותה – מדובר במכירה מעל הראש.

1. א' – 15%. ב' – 30%. הציבור – 40%. ד' – 15%.

2. כלום. מדובר במכירה מעל הראש.

3. אין – לא הייתה הנפקת מניות.

4. שווי החברה – 5,000.

איך מחשבים את זה? $2.5 = 300 \setminus 750$

כלומר, אדם הסכים לשלם 2.5 ₪ למנייה. לחברה יש 2,000 מניות, ולכן השווי האמתי של החברה

הוא 5,000 ₪ ($2,000 * 2.5$).